

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

„Pro Trieste e Trento“.

Pod tem naslovom priobčuje „Slovenec“ v svoji 74. številki ta-le članek, katerega ponatisnemo doslovno tudi mi, da se naši čitatelji prepričajo, do kake predznosti je dospela italijanska irredenta, in kako onemogel stoji naš vladni primorski sistem nasproti tem pojavom, na katerih nosi on po našem mnenju lep del krivde in odgovornosti.

V nedeljo je zborovalo to društvo v Vidmu. Videm je bil ves v trobojnicah, „ki so tako drage italijanskim srcem“, pravijo laški tržaški listi. Ti listi pravijo tudi, da so priobčili samo ono, kar jim državni pravdnik ne bo zaplenil, izpustili so pa vse ono, kar bi nam jasno pokazalo, kaj vse so počenjali. A vendar nam bo tudi na podlagi teh poročil podati jasno sliko o namelih zborovalcev.

Ob 9. uri bila je dvorana natlačena, navzoči so bili mladi dijaki, mladi delavci, obrtniki, gospice, gospe itd. Zastave v dvorani imajo črn trak. V dvorano ne more nihče, ako nima izkaznice in ako ni spoznan. Pri predsedništvu je Ricciotti Garibaldi, Silvestri i. dr.

Župan videmski Perissini je rekel: „Mi vsi razumemo veliko važnost tega zborovanja. To je šele pripravljanje za oni dan, ko nastopimo z dejanji. V političnih bojih zmaga oni, ki zna čakati. In zmagali bomo, ker znamo čakati na oni trenotek, ko se uresniči sanje mučenikov. Mi se moramo mirno pripravljati in brez strahu. Sedaj ni več čas govoričenja, temveč čas neumornega dela in pripravljanja na dogodke, ki nas privedejo do izvršitve naše narodne pravice“.

R. Garibaldi je rekel: „Tu v tej dvorani bo spomenik, ki bo pričal, da je od tu izviralo velikansko podjetje. Tu so izginile vse politične barve, tu smo in ostanemo samo Italijani. Kaj je zunanja politika Italije? Kam meri? Kaj je dolžnost patrijotov? Prisiliti državne voditelje, da se lotijo dela, kakor želi narod. To je naša naloga“.

Poslanec Girardini: „Potreba je vsak dan naznanjati italijanstvo dežel, ki leže

zadaj za politično mejo. Italijanski narod obstoji iz 32 milijonov prostih ljudij, ki naj prisilijo vlado, da nastopi, kakor zahteva narod. Če ima Italija zunanjo politiko, obrne naj se na to, da doseže dovršeno neodvisnost“.

Italijanski visokošolci so poslali iz Gradca brzojavko, v kateri so izražali gorke želje, da bi bili doseženi skupni ideali. Še v Vidmu so se čudili, da so pustile avstrijske oblasti tako brzojavko čez mejo.

Odvetnik Gasparotto: „Trst in Trentin priznavata vedno ob političnih in občinskih volitvah, da sta italijanska“. Zahteva, naj se prične z živahno akcijo za italijanstvo, da bodo te zemlje obvarovane pred bodočimi napadi.

V imenu republikancev govoril je poslanec Taroni: „Domovina mora biti jedina, republikanci store svoje dolžnost, kadar bo narod zahteval od njih dela, ker vlade so pozabile na nalogo italijanstva, ko so sklenile proti volji naroda zvezo, ki ne sloni na simpatijah narodov“.

Odvetnik Gasparotto predlagal je sledečo resolucijo: „Vse italijanske politične stranke naj se združijo v vzajemnem delovanju v varstvu in ljudski propagandi, da ostanejo nedotaknjene narodne pravice Trsta, Istre, Trentina in Dalmacije, nasproti dolгим napadom nasprotnih narodnostij in atentatom bodočih sovražnikov“.

V dvorani so bili grbi neodrešenih dežel in mest, obdani z italijanskimi trobojnicami. Povsod je bilo polno napišov, kakor n. pr. „Ljubite domovino, ker domovina je naša hiša“, „Kdor ne ljubi domovine, ne ljubi matere“, „Tecite tja, kamor nas kliče domovina, tam je slava“, „Ne čakajte na zadnjo uro, da bi pomagali domovini“, „Domovina je ljubezen, ki združi v njo vse sinove dežele“. In spredaj v dvorani je Garibaldijev rek: „Dokler je moč nad pravico, dokler bodo tlačitelji in tlačeni, mi te bomo častili, o sveta puška“.

Prister iz Milana je dejal: „Proti Italijanom v Avstriji postopa se protizakonito, na korist drugih avstrijskih narodnostij, kar dokazuje tudi družba sv. Cirila in Metoda“.

Prof. Tos: „Lastnoročno pismo avstrijskega cesarja daje vsem narodom pravico, da imajo v svojem jeziku izobrazbo“. Govornik izraža željo, da bi bilo vsašanje laške univerze kmalu rešeno in sicer v središču kulture one zemlje — v Trstu. Piazza: „Koristno je dokazati, da je Avstrija v nasprotju sama se sabo“. Sprejeli so to resolucijo: „Zbor odobruje napore učee se mladine v Trstu, Trentinu in v Dalmaciji za vzvišeno in žilavo branitev jezika in kulture italijanske“.

Prof. Amati: „V Italiji se premalo poučuje o zemljepisju „Venezia Giulia“; govori se premalo o Italijanih v Trstu in na Trentinskem. Prične naj se z živahno agitacijo, da izginejo iz šol sedanjí zemljevidi, ki ločijo politično Italijane, ker ti zemljevidi so „hrvatski“.

Dr. Sommariva: „Zemljepisja ni treba učiti se iz zemljevidov in knjig, temveč se na lastne oči prepričati, kake so dežele v resnici“.

Antonini: „V imenu tolikih v patrijotizmu gorečih mladencev navdušeno izjavljam, da smo vsi pripravljeni“. Zahteva, naj se stvari koj prične in general Garibaldi naj izreče ono besedo, ki jih združi. Garibaldi bi rad videl, predno umrje, da bi se uresničili njegovi ideali.

Dr. Fabris: „Že 25 let samo govorimo, sedaj šele smo prišli do tega, da se je vsa stvar resno združila. Potreba je denarja in skrbno pripravljane“.

Sprejet je bil predlog dr. Fabrisa, naj bodo italijanski podaniki v Avstriji enakopravni z drugimi Italijani z ozirom na zasedanje uradnih mest, ženitve itd.

Garibaldi: „Italijani morajo podpisati vsak narod, ki se bori za svobodo; ko bi se celo Turki ali Hrvatje borili za svobodo, mi smo hitro z njimi. „Venezii Giullii“ ne preti nevarnost v narodnem oziru od Avstrije, temveč od Nemčije, ki načeljuje po načrtu: „Od baltiskega do jadranskega morja“.

Prof. Miceli: „Velika nevarnost bi bila, ko bi Avstrija zasedla albanske luke, ker tako bi zaprla jadransko morje; berlinska pogodba pozabila je na Alba-

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petstvih: sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

nijo, ki ne zahteva drugega, nego lastno avtonomijo“. V tem smislu je bila sprejeta tudi resolucija.

Dr. Fabris: Italija ne sme pustiti Rusiji in Avstriji v balkanskem vprašanju prostih rok“.

Prof. Miceli: „V tem trenutku, ko je prišlo na Ogrskem do velikega, važnega zgodovinskega trenotka, naj gre od zborovanja, kateremu predseduje sin onega, ki je bil največji prijatelj Košutu, pozdrav in odobravanje“.

Fabris: „Da bo agitacija živahna, ustanovi naj se v tem zmyslu list, naj se obdržujejo zborovanja vseh strank, naj se nabira denar in člane, naj vsa mesta v Italiji imenujejo trge in ulice z imeni Trst, Trident, Pulj, Piran, Gorica, Gradisce itd.; naj državni poslanci in drugi politični možje v parlamentu in v volilnih okrajih agitirajo“.

General Garibaldi je zaključil zborovanje, a določil ni mesta prihodnjemu občnemu zboru, „ker drugo leto ne bodo več potrebna taka zborovanja“.

Vsa neoficijelna Italija se torej pripravlja, naj bi oficijelna Italija zasedla naše pokrajine. Naj navedemo še Garibaldijev vzklj na tem zborovanju: „Dva Garibaldija sta legla v grob z zarastki od kraljevskega svinca. Jaz sem vse pozabil, vse pozabljam. Minolosti ni več sedaj, ne smemo se je spominjati, se je ne spominjamo več; z gobo sem jo zbrisal! Čemu naj govorimo danes, v tem trenutku o oficijelni Italiji? Mi se obracamo do italijanskega naroda in italijanski narod je sestavljen iz vseh, začeni s kraljem, pa do zadnjega podanika!“

Od kralja pa do zadnjega Italijana so za to! Kaj naj rečemo pa mi? Odgovor naj da naša oficijelna Avstrija, ki je delala na to, da se je naš narod potujčeval, dajala kruha ptujcem, a naši ljudje so morali pobegniti v Ameriko, da niso lakote umrli! Slovenecv niso nikdar poznali, njih ni bilo nikdar, ko so delili v Avstriji pravice, ni jih bilo na papirju niti ko so nas šteli!

PODLISTEK.

3

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

(Dalje.)

„Odkod ste pa doma?“

„Moj je ves svet, dasi nimam drugega, nego pod seboj — pot, okoli sebe — zrak“.

„Torej nimate stalnega doma?“

„Kaj, jaz — nimam stalnega doma?! — Vsak dom se poruši poprej, nego moj. Moj bo stal, dokler ne potrese Bog drevo veseljstva, da pocepajo z njega kakor zrele tepke — solnce, luna in zvezde“.

„Vendar je žalostno gospodariti v takem domu“.

„Če, a žalostno?“

„Povsod poznan, nikjer doma, kjer vlečem uro se poslednjo, Tam smrt mi domovanje da“.

kaj hočeš, duša, več!“

„Je-li še kdo vaših živ?“

„Nikdo, in — bolje tako. Kdor sam do večera potuje skoz svet — izgine za zarjo večerno“.

„Torej ste v pravem pomenu — samec?“

Sever odgovori pojoč:

„Sam samec samec sem in bom,
Če tudi šepast, slep in hrom.
Zakonski jarem ni za me,
Le drugi naj pod njim ječe.“

„Dokler Adám je samec bil,
Ga zlomek v mrežo ni vlovil;
Še-le ko Eva je prišla,
Sta v mrežo cepnila oba...“

Nato se Sever urno zasukne in zbeži mej grmovje. Mirko pa stoji kakor pribit na mestu in rešuje težko uganko — Severjev značaj. Naposled se odpravi pa tudi on proti domu, ker solnce je stalo uže visoko nad najrajsto uro.

III.

„Mladenič dojde vitke rasti,
Rdečih lic, ravn kot snreka...“
Ant. Hribar.

Bilo je v nedeljo potem. V farni cerkvi v Lesju, pod katero je spadalo tudi selo Prelazje, je ravnokar končala jutranja služba božja. Ljudje so vrel iz cerkve, kakor čebele iz panja. Mladeniči in možje so se po stari navadi vstavili pred cerkvijo. Nekateri so sedli na nizki zid, ki je bil okrog cerkve, drugi so se pa kar stojè pomenkovali o raznih stvareh in dogodkih. Matere in dekleta so šle vsaka na svoj dom; le tam za cerkvijo je stalo poleg mladencev tudi nekaj deklet iz Prelazja. Nekateri izmej teh so čakali menda še popoldanske službe božje.

„Glej, glej, Tine Podleskov, kdo gre tam z župnikom in županom! — Naj me šment, če ni ta oni gozdar, katerega so nam poslali tč dni na novo!“ dejal je nizek, čokát mladenič svojemu dolgemu, orjaškemu tovarišu. Vsi so se pri tem ozrli na ono stran, odkoder je prihajal v družbi z duhovnikom in županom čeden,

krepak mladenič, naš znanec Mirko. S posebnim zanimanjem se je pa ozrla tje prelažanska deklica, katero poznamo vže kot „brhko pevko pri studencu“, ta je županova hčerka, Milka. Zardela je do črnih las, ko je ugledala mladeniča, ki ji je priskočil pri studencu tako prijazno na pomoč. A mnogo bolj, nego ona mala usluga, katero ji je napravil, je ugajalo Milki na njem to, da hodi tudi v cerkev in da se ne ogiblje duhovnikov družbe, kakor navadno vsi njegovi predniki v službi. „Ta mladenič mora biti pošten in dober“, rekla je Milka tiho v svojem priprostem srcu in gledala za odhajajočim, dokler ni izginil za bližnjim ovinkom.

„Ta bo zopet glavo zmedel kakemu dekletu, da ne bo ločilo lune od solnca“, opomni zbadljivo Podleskov Tine in pogleda od strani zamišljeno Milko.

„Res, — ni varno“, pridene drug mladenič.

„Nič ne skrbite radi tega. — Jaz poznam zdravilo za take. Če bo le kaj lazil za našimi dekleti, razmočim mu malo možgane v koritu, pa mu odleže gotovo. — Skusil sem to zdravilo uže na onem škrijcu, ki je prišel predlanskega poletja gori k nam požirat, dober zrak“, oglasi se bahato in samooblastno Podleskov Tine.

„No, otroci, čakate-li blagoslova, ka-li?“ vpraša mimogrede postaren mož iz Prelazja.

„Nekateri čakamo“, oglasi se jih več zajedno.

„Kdor ne čaka, naj gre z menoj. Deževalo bo“.

Nekateri res odidejo za starcem; mej njimi tudi Milka županova.

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Mirna. — Ker noče od tukaj nihče pisati, dovolite meni par vrstic. Pisati hočem o plesu. Uže mnogo let ni bilo iz tehničnih razlogov tukaj plesa na „kvaternico“, ko je tukaj največji cerkveni shod. Letos pa smo bili zopet tako „srečni“, da smo imeli to „zabavo“ in smo prišli zopet do starih pravic, katere so nam kratili „nazadnjaki“. Kako pa je prišlo do tega?

Vgnezdili so se tukaj socialisti ter zapeljali nekatere mladeniče, da so ustanovili podružnico čevljarskega društva. Od te pričakujejo ti zaslepljeni Bog ve kaj. Ker nimajo reveži zadosti drobiža za tedenske ali mesečne prispevke v društveno blagajno, so jih naučili voditelji iz Trsta in Gorice, da naj prirejajo društvene pleske. Na „kvaternico“ prihaja navadno mnogo ljudi, romarjev in drugih v Miren na Grad. Šment, so si mislili naši socialisti, porabimo to priložnost, imeli bomo lep dobiček od plesa, čeravno je društven; saj našega župana se da za nos voditi; mi bomo na cesti in kjer bomo mogli vabili k plesu vsacega, kdor bo hotel vabilo sprejeti naj ga poznamo ali ne; ženskam naložimo davek.

Čeravno je tako početje nepostavno in kaznjivo, vendar se je resnično tako godilo 20. t. m. kakor uže enkrat prej. —

Župan je to pot socialistom račun nekoliko prekrizal, pa vendar pri tem naredil veliko nerodnost. Namesto da bi početje soc. dal strogo kontrolirati, če ne drugače po c. k. orožnikih, kar bi bila njegova dolžnost, jih je hotel „pauzati“ s tem, da je še na dveh drugih krajih v občini dovolil javen ples. Tako je hudiča z Belcebubom izganjal. Radi tega je starodavni cerkveni shod „kvaternica“ prišel v resno nevarnost, kajti preteklo nedeljo je g. župnik z ostrimi besedami napovedal, da za naprej ne bo v takih okoliščinah več cerkvene slovesnosti. Ali bo mirensko ljudstvo k temu molčalo in to dopustilo?

Župana pa pozivljemo, naj strogo preiskuje označeno počenje socialstov pri njih društvenih plesih ter naj jih kaznuje radi nepostavnosti. Nadalje ga spominjamo, naj ne dovoljuje toliko javnih plesov zaradi dobička nekaterih v veliko škodo ubogih družin in cele občine, katere načelnik je. Letos je bilo pri nas toliko plesov, da je že skandal! —

Politični pregled.

Ruski car na Dunaju.

V sredo nekaj po 10. uri predpoludne se je pripeljal ruski car na Dunaj, spremljan od svojega ministra za zunanje zadeve. Na kolodvoru ga je pričakoval naš cesar z nadvojvodi in drugimi dostojanstveniki ter rusko poslansko osobje. Bila je postavljena, kakor običajno, častna stotnija. Pri prihodu carjevem podala

Spomini na Bosno.

Znabiti sl. uredništvu vstrežem, ako mu podam ravno o petindvajsetletnici bosanske okupacije nekaj zanimivih zapominov vojaka, našega rojaka, ki se je okupacije udeležil od začetka do konca. Pravil mi je tako-le:

Dne 17. junija 1878. sem moral odpotovati iz L. k. c. in kr. pionirskemu polku. Dne 28. julija smo stali na levem bregu Save pri St. Gradiški. Ta dan je došlo povelje od princa Wirtemberškega, da naj se skrbno preišče nasprotni breg, če ni tam znabiti položena kaka mina. Za to preiskovanje desnega brega je bila določena 20. stotnija, pri kateri sem tudi jaz služil. Stotnik Lafal nas je pozval, da naj se oglasi 9 vojakov, kateri hočejo iti prostovoljno breg preiskovati. Oglasilo se nas je 8 Slovencev in 1 Nemec. Zjutraj ob 7. uri 29. julija smo odrinili od avstrijskega brega v čolnih s svojim stotnikom. Ta je držal v eni roki sabljo v drugi pa revolver ter nas je vedno opominjal puške držati pripravljene za streljati. Prišli smo srečno na desni breg, kjer smo se sklopili. Med našim

sta si vladarja roke ter se dvakrat poljubila. Ruski car je imel obleko avstrijskega polkovnika in sicer onega polka, kateremu je on imejtel. Istotako je bil naš cesar oblečen v uniformo ruskega polkovnika in sicer tudi onega ruskega polka, kateremu je imejtel. Ko sta obšla častno stotnijo, in ko je naš cesar predstavljal ruskemu carju naše nadvojvode, odpeljala sta se vladarja v odprti kočiji v Schönbrunn, in njima so sledili v kočijah nadvojvode ter ruski in avstrijski minister za zunanje zadeve. Po poti koder sta se vozila vladarja, je bilo razvrščenih 27 batalijonov vojakov, 10 eskadronov in 14 baterij.

Pri obedu v Schönbrunnu sta si vladarja napivala. V svoji napitnici, izrečeni v francoskem jeziku, je naš cesar najprej izrazil svojo radost, da more carju izreči dobrodošlico. Cesar je nadalje rekel, da je car se svojim prihodom podal nov dokaz o svojem prijateljstvu, katero visoko ceni in katero iskreno vrača. Nadalje je izrazil naš cesar nado, da bo popolno soglasje, ki vlada v mišljenju obeh vladarjev z ozirom na obžalovane dogodke na Balkanu, sodelovalo za dober uspeh skupne akcije glede Balkana. Konečno je cesar napil svojemu zvestemu in dragemu prijatelju, carju Nikolaju.

Tudi car je odgovoril v francoskem jeziku ter napil našemu cesarju. V svoji napitnici povdajal je složno postopanje obeh vladarjev in obeh vlad v balkanski akciji. Car je rekel med drugim: „Humanitarni namen izključuje vsako navskrižje in se more doseči s trdnostjo in vstrajnostjo, v uporablja v to sredstvo, ki zagotovo resničen in trajen mir“. Ves politični svet pripisuje sestanku ruskega carja z našim velikanskim političnim pomen. Čudno pa zvane besede v napitnici obeh vladarjev, po katerih se mora ohraniti evropski mir za vsako ceno. Po tem takem bi se Rusija in Avstrija ne zganili, in bi tudi Bolgariji zabranili, ako bi hotela to storiti tudi če bi Turčija s svojimi vojniki pomorila vse kristjane v Macedoniji. Res prevelike žrtve zahteva ta evropski mir in se zanj ne more ogrevati nikdo, ki nosi v sebi še količkaj čuteče srce.

Okolo treh ur popoldne sta se odpeljala vladarja v Mürzsteg na lov. Naše oblasti so odredile jako obširne varnostne odredbe. Bili sta aretirani dve osebi, in sicer neki človek z rudečo ovratnico in pa neki italijanski delavec v baržunski obleki. Poleg nadvojvodov udeležila sta se juga tudi naš in ruski minister za zunanje zadeve, kar dokazuje, da se bode na tem lovu lovilo vse kaj drugega v prvi vrsti, nego pa jeleni in srne, čeravno je v četrtak padlo na lovu vsega skupaj 63 divjih koz, in jih je med temi ustrelil car 9, naš cesar 3 in naš prestolonaslednik, Franc Ferdinand, 15.

Kriza na Ogrskem.

Vedno bolj čudno se razvijajo dogodki na Ogrskem. Mi smo trdili koj iz začetka ogrskih teženj in zahtev, da se uvede na Ogrskem pri armadi madjarsčina kot poveljni jezik, da so si v tem vprašanju vse stranke na Ogrskem jednake ter da so si v ti igri med seboj razdelile igrališke uloge. Bili pa smo tudi koj iz začetka mnenja, da so Ogr pri vsem svojem počenjanju računali na prijenljivost merodajnih krogov, ki je postajala v zadnjih letih v resnici že prevelika. Danes smo pa mnenja, da bi Ogr gotovo te svoje igre ne vprizorili, ako bi vedeli, da tréjo na

preiskovanjem je jahal po bližni cesti neki turški major, kateri je skrbel, da so se raz cesto umaknila kmečka kola, za nas se pa še zmenil ni. Ko je bilo preiskovanje končano, je dal stotnik na levi breg znamenje, in kmalo po tem je neki parobrod prepeljal vojake tržaškega polka na bosansko stran. Ko se je to zgodilo, so naredili pionirji plavajoči most za prehod vojske, mi pa smo odšli v Brebir razobesiti avstrijsko zastavo na trdnjavo; kar se je zgodilo brez opovore. — Pravili so nam, da je Wirtemberg zahteval, da se mu sporočijo imena devetih mož, ki so prvi prekoračili Savo, da bodo odlikovani. Tako sem bil pozneje še dvakrat zaznamovan za odlikovanje, pa ostalo je samo pri zaznamovanju.

Še ta dan smo začeli popravljati silno slaba pota in mostove. Naša pehota je korakala proti Banjaluki, 30. julija smo prišli tudi mi v Banjaluko, kjer so nas nastanili po železniških vozovih. Pa še tisti dan je bilo treba odriniti proti Toprini, kamor smo dospeli 1. avgusta vsi zmučeni, ker smo morali vozove, na katerih so vozili žico za brzojav, skoraj nositi; tako slaba se bila pota.

najmerodajnejšem mestu ob tak upor, kakoršen je bilo cesarjevo armadno povelje in pa cesarjevo lastnoročno pismo na grofa Khuena, ko mu je bila poverjena sestava novega ogrskega ministerstva. Ogr namreč dobro vedo, da ji sledi, ako je izrečena s takega mesta beseda A, gotovo tudi beseda B. Prepričani so pa tudi, da oni nikakor ne morejo izreči besede B, ako tudi so izrekli že besedo A, kajti znano jim je dobro, da bi bila zanje presodopolna beseda B, beseda namreč, ki ne bi značila nič drugega nego punt. Zato je pa postal položaj Ogrov skrajno kritičen, in ta položaj se da najbolje označiti z besedami: Naprej ne vem, nazaj ne smem. Ogr so prisilili sicer ministerskega predsednika, grofa Khuena, da je podal po torkovi seji ogrskega državnega zbora svojo ostavko. Ogrski listi označujejo to kot veliko zmago ogrske ideje in se ne izrečejo vesele nad tem. Koliko uzroka pa imajo Ogr, da se nad tem vesele, pokazala bo najbližja bodočnost, ki pa mora na vsak način izjaloviti ogrske šovinistične upe, ako noče naša monarhija izgubiti pred ostalim svetom ves svoj ugled. Kakor rečeno, imel je ogrski državni zbor v torek svojo sejo. Ko je predsednik izrekel nekaterim poslancem svojo grajo zaradi nekaterih neparlamentarnih izrazov, katere so rabili v prejšnji seji nasproti svojim tovarišem, in ko je poslanec Barabas, mož ki ni prišel vkljub svojim 82 letom še do pameti, preklical svoje, cesarjevo osebo žaleče besede, katere je rabil v prejšnji seji, govorili so razni poslanci ter zastopali stališče svojih strank nasproti armadnemu povelju in cesarjevemu lastnoročnemu pismu do grofa Khuena in pa nasproti izjavam istega v prejšnji seji ter nasproti izjavi dr. Körberja v avstrijskem državnem zboru. Dočim so trdili poslanci neodvisne stranke, da ne znači armadno povelje nič drugega, nego napad na ogrsko ustavo, je poslanec Andrassy, v imenu liberalne stranke tem trditvam oporekal, češ, da je ministerski predsednik grof Khuen v svoji izjavi, katero je podal v prejšnji seji v cesarjevem imenu, dovelj jasno dokazal, da ni imel cesar nikakor takega namena, ko je izdal svoje armadno povelje. Na najhujši odpor pa je naletel ministerski predsednik grof Khuen, ko je zagovarjal pred napadi našega ministerskega predsednika dr. Körberja, češ, da se nepoklican meša v ogrske zadeve. Grof Khuen je namreč rekel, da je danes v naši monarhiji na dnevnem redu armadno vprašanje in v to vprašanje se ima pravico mešati tudi avstrijska vlada, ako se isto razpravlja tudi na Ogrskem, kakor bi imela pravico mešati se ogrska vlada, ako bi se isto razpravljalo v avstrijskem parlamentu. Član 12. nagodbe iz l. 1867. določa namreč natanjko pravice raznih faktorjev do armade. V tem članu so določene pravice, katere ima do armade najvišji armadni poveljnik, to je cesar sam, potem pravice in dolžnosti do armade, katere ima ogrska vlada in pa pravice do armade, katere imati ogrska in avstrijska vlada skupaj. Ako je torej dr. Körber zastopal pravice do armade, katere so skupne obeh državnih polovicam, potem je bil k temu popolnoma opravičen, in se mu ne more torej očitati, da se je nepoklican mešal v ogrske zadeve. Ta izjava razburila je vse stranke ogrskega parlamenta tako, da je bil skoro jednoglasno vsprejet predlog poslanca Kossutha, da se v prihodnji seji, t. j. v sredo, otvori debata o ti izjavi minister-

Dasi celi dan nismo imeli v ustih drugega ko „komis“, smo vendar četudi brez večerje, hitro plegli po polji in zaspali, dasi je deževalo, da smo bili do kože mokri. Moj tovariš je ležal v razoru, kar začne voda pred njega teči, pa vendar se ni prebudil. Ko sem to zapazil, ga zbudim; malo višje se je pomaknil, pa je zopet spal. Zjutraj smo odkorakali na Kandinovodo. Celi dragi dan nas je pralo, a zmočiti nas ni moglo več, ker še tako ni bilo suhe nitke v naši obleki. Zvečer smo si postavili šotore iz vej in praproti. Komaj smo bili s šatori gotovi, kar dojde ukaz, da moramo iti nemudoma nazaj proti Banjaluki pota popravljati, in sicer od tod proti Novimselam. Tu smo dobili bosanske delavce na pomoč. Do 13. avg. je ostala naša stotnija skupaj, ta dan pa smo se razdelili ob cesti, katero smo delali. Tabor smo imeli v Novih Selah, kamor smo morali iti vsi prenočevati. Dne 14. avg. je bilo poslanih 12 mož iz tabora, da bi nadzorovali bosanske delavce na cesti.

Ker smo se mislili v tem kraju varne, smo šli brez orožja na delo. Od kraja, kjer smo delali, do tabora je bilo

skega predsednika. Ker je za ta predlog glasovala tudi liberalna vladna stranka, dala je s tem ministerskemu predsedniku nezaupnico, kar je povzročilo njegovo ostavko. V sredo je bila kratka seja, ki se je pa na predlog grofa Khuena kmalu zaključila, ter se sklenilo, da se prihodnja seja šele tedaj skliče, ko bode sestavljeno novo ministerstvo. Čudnejših razmer si pač ne moremo misliti, nego so sedanje na Ogrskem. Ogr pa igrajo vedno drznejšo igro. Čeravno so v sredo sklenili, da se pred sestavo novega ministerstva ne snide parlament, so vendar nekateri poslanci zahtevali novo sejo, in ker je bilo teh poslancev zadostno število, moral je po obstoječem opravilniku predsednik vendar sklicati sejo za danes. Vprašanje nastane: Kdo bo pri ti seji zastopal vladu?

Češki deželni zbor.

V češkem deželnem zboru, ki se je otvoril v torek, pride te dni na vrsto tudi razprava o češki državnopravni adresi na cesarja. Češi hočejo torej v deželnem zboru razpravljati o svojih državnopravnih vprašanjih in jim je torej malo mar za sklicanje državnega zbora.

Češki deželni proračun za leto 1903.

Deželni proračun za l. 1903 izkazuje potrebščine 54.066.561 kron, pokritje pa znaša 4.138.729 kron, ki se pokrije z nakladami in posojilom. Deželne naklade znašajo 55%.

Tirolski deželni zbor.

V tirolskem deželnem zboru so Italijani opustili obstrukcijo ter so sklenili z Nemci nekaj kompromis, ki določa dnevni red, katerega hoče deželni zbor v tem zasedanju dokončati. Na dnevnem redu so zgolj vprašanja gospodarskega pomena in pa vprašanje glede zboljšanja učiteljskih plač.

Vitez Jaworski odstopi?

V Lvovu so razširjene vesti, da namerava predsednik poljskega državnozbornskega kluba, vitez Jaworski, odstopiti. Kandidata za njegovo mesto sta grof Dzieduszycki in dr. Boborzynski, ki bo izvoljen na Cezovo mesto.

Hrvatje in madjarske zahteve po madjarskem poveljniškem jeziku.

Poslanec Bresztvinsky je na svojem volilnem shodu v Veliki Gorici dejal: Hrvatje ne nasprotujejo sedanjim težnjam Madjarov, obratno čestitamo jim k vspehom, v kolikor niso na škodo ostalim narodnostim, a to je gotovo: Ako dobe Madjari madjarsko poveljevanje, tedaj bomo najodločnejše zahtevali za hrvatske polke vpeljavo hrvatskega poveljevanja.

Novi justični šef hrvatske deželne vlade.

Vsučiliški profesor dr. Marjanović je imenovan justičnim šefom deželne vlade. —

Rusija in židovski umetniki.

Notranje ministerstvo je židovskim umetnikom prepovedalo bivanje v mnogih ruskih okrajih in določa, da smejo nastopati le v takozvanem naselniškem okraju. —

Manjše število novincev na Francoskem.

Iz Pariza poročajo: Število vojaških novincev za leto 1904 bo znašalo 196.000 mož proti 232.000 možem v letu 1903. Vzrok, da se je število vojaških novincev za 36.000 mož zmanjšalo, je ta, ker je vojno ministerstvo nabornim komisijam zapovedalo, naj strogo izbirajo. Kakor se

(Dalje v prilogi.)

poldrugo uro hoda. Tistega dne ob 3/4 na 8. uro zjutraj zaslišimo nad nami trobati v turške rogove. Strašen krik in streljanje se sliši. Mahomedanci so nam za hrbtom napravili ustajo ter so napadli eno tržaško stotnijo, ki je bila na patrolji. V kratkem času je bila patrolja uničena. Naši delavci so bežali, kar se je dalo, in so srečno pete odnesli. Druga pa je bila z nami in z vozniki. Eden pionirjev je šel na hrib, da bi vidil, kam so se ustaši obrnili; ker so pa krog krog njega frčale je prišel nazaj s poročilom, da so se ustaši obrnili proti nam. Ker smo imeli do Banjaluke le 3/4 ure hoda, se nismo s prva zmenili na streljanje dosti, mislili smo, da se lahko umaknemo v mesto. Prevarili smo se. Naenkrat vidimo sovražnika pred in za nami. Ker smo bili brez orožja, je vsak gledal, kam bi se skril. Šest naših vojakov je bežalo proti gori, kar jim visoka stena pot zapre. Zadej je bil ljuti sovražnik, spredaj strma stena. —

(Konec pride.)

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunaska cesta št. 15 v Medatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbam.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovanecem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Edina slovenska zavarovalnica!

Naznanilo preselitve

Naznanjam sl. občinstvu, da sem preselil svoj zobozdravniški atelje s prvim oktobrom v

Corso Giuseppe Verdi št. 19 (poprej Vrtna ulice) nasproti ljudskemu vrtu in ordinujem od 9.—12. ure predpoludne in od 2.—5. ure popoldne.

Med. univ. dr. B. Pikel, zobozdravnik v Gorici.

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanjam svojim cenjenim gospodom, odjemalcem iz mesta in dežele, da sem preložil svojo krojaško delavnico, zalogo sukna in gotovih oblek iz dosedanjih prostorov v ulici Josipa Verdija št. 26,

v pritlične prostore hiše št. 33 iste ulice nasproti stavbišču „Trgovskega Doma“.

Anton Krušič,

kroj. mojster v Gorici, Jos. Verdijeva ulica 33.

Važno za gg. trgovce z jestvinami in cenjene gospodinje!

Podpisani s tem uljudno naznanjam, da mi je poverila z dnem 1. t. m. tvrdka:

ZNIDERŠIČ & VALENCIČ

prva kranjska tovarna testenin

zalogo in zastopstvo svojih slovečih in priznanih izdelkov.

Zaloga preskrbljena bude zadostno z vedno svežimi „Hirskimi testeninami“ vseh vrst, ter se bo oddajala v originalnih zabojih po dosedanjih cenah. Pri tej priliki opozarjam slav. občinstvo tudi na zalogo izborne moke iz valjčnega mlina: **W. Jochmann** iz Ajdovščine.

Prevzel sem tudi zastopstvo za prodajo kavinih surogatov „Prve jugoslovanske tovarne“ iz Ljubljane in zastopstvo za prodajo Ciril-Metodovih družbenih vžigalic.

Proseč naklonjenosti za to moje novo podjetje se v svrhu cenj. naročil na gori navedene domače izdelke rojakom iz mesta in dežele toplo priporočam in beležim

Z odličnim spoštovanjem

JOS. ROVAN

Gorica, ulica Rabatta št. 20—22.

Priporočilo! Fr. Podberšič, Priporočilo!

avtorizovan kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17, priporoča slav. občinstvu za bližajoči se „vseh vernih duš“ dan svojo bogato

zalogo

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 kron in više. — V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, umivalnike za kuhinje, zlebe itd. Sprejema in izdeluje vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela pri cerkvah, solah, drugih stavbiščih itd. po prav zmernih cenah.

Naznanilo preselitve!

Dr. Fran Pavletič,

odvetnik v Gorici,

naznanja, da se je s svojo odvetniško pisarno preselil v Gledališko ulico (Via del Teatro) št. 11 (prenovljena hiša tik cerkve „Imakolate“) I. nadstropje.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kateri je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodec. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče bolezni.

Te kapljice so najboljše sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja.

Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4.— h	4 ducat (48 steklenic) K 14.— h
2 „ (24 „ „ „ 8.— „	5 „ (60 „ „ „ 17.— „
3 „ (36 „ „ „ 11.— „	

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim vspedom uporabljali kapljice sv. Marka, ter popolnoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Stefan Barčič, župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd.

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov trg hiš. šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

kaže, so bili na Francozskem zelo slabi mladeniči k vojakom potrjeni, da se je zamogla vojna sila držati pri svojem normalnem številu. Skušnje, katere so se naredile pri teh slabotnih vojaki, so bile očitno take, da je bila vojna oblast prisiljena — in to prvič po letu 1870 — zmanjšati število novincev.

Macedonski dogodki.

Vest, da je prišlo med Turčijo in med Bolgarijo do nekega sporazumljenja, katero smo po drugih listih posneli tudi mi in jo priobčili v zadnji številki našega lista, je prezgodnja. Med Turčijo in Bolgarijo so se zadnje dni res pričela neka pogajanja, ali ostala so brezuspešna, in ni sploh nade, da bi se sprijaznili te dve državi. Razmere med njima so danes napete, kakor so bile pred par tedni. Turčija pošilja dan za dnevom svoje vojaške čete na bolgarsko mejo in ravno tako se pripravlja tudi Bolgarija na vojno, kakor bi imela ista jutri začeti. Kako pa naj bi se tudi sporazumeli Turčija in Bolgarija, ko je sultan, kakor zatrjujejo poročila iz Carigrada, ravno te dni podpisal dekret, vsled katerega se imajo pomoriti vsi ustaški bolgarske narodnosti, ki se nahajajo v turških rokah in naj so bili ti oboroženi ali ne, ko so prišli turškim vojakom v pesti. Turški listi bi radi prepričali svet, da je ustaja skoro potlačena, ali to ni res, marveč le nasprotno je resnica. Vstaja se namreč vedno bolj širi in zaustavila ne bo de ustaje Turčija, to storiti zna le zima in pa velik sneg, ki zapade morebiti že v najkrajšem času po macedonskem gorovju. Turški vojaki ropajo in žgejo neprestano ter koljejo kristjane in jih more na najgrozovitejše načine. Od začetka ustaje pa do danes pomorili so Turki že nad 70.000 kristjanov, največ seveda starčkov, žen, deklic in otrok. Napredna Evropa ki ima vedno na jeziku civilizacije in človekoljubje, katero ne prevladuje pa nič drugega nego zgolj le grda sebičnost, hinavstvo in brezčutnost, gleda na vse te grozovitosti z mirnim očesom ter tako hladnokrvno, da se bodo v oznejši rodovi kar stresali ter se sramovali svojih pradedov, ko bodo o tem čitali v zgodovini. — Pa ne samo macedonskim Bolgarom ne prizanašajo turški vojaki, ropati in požigati so začeli zadnje čase tudi po grških vaseh in krajih.

Domače in razne novice.

Komur tle! — Z današnjo številko nastopili smo tretje četrtletje t. l. Pregledovaje naše knjige pa smo našli, da je še dosti naših gospodov naročnikov, ki niso poravnali naročnine za tekoče leto, in nekateri celo še za prejšnja leta. Prosimo torej dotičnike, da se nas vendar vže enkrat spomnijo, ter nam kmalu zaostalo naročnino doposladi blagovole. —

Cesarjev imendan. — Jutri se bode po širni Avstriji praznovan imendan našega vladarja, cesarja Franc Jožefa. V ta namen bode tudi v gorški stolni cerkvi slovesna sv. maša, katere se bodo udeležili predstojniki tukajšnjih civilnih in vojaških oblastij. Zavodi „Šolskega Doma“ so imeli v ta namen danes mašo in praznujejo danes cesarjev imendan.

Osebnostna vest. — Ravnatelj na ljubljanskem učiteljski je imenovan g. Anton Črnivec, glavni učitelj na istem zavodu.

Imenovanja in premeščanja. — Predsedništvo tržaškega nadsodišča je imenovalo za sodna kancelista pisarniška pomožna uradnika, in sicer: g. Rudolfa Buttignona za Lošinj in g. Angela Martelanca za Podgrad.

Premestilo pa je sodnega kancelista Josipa Šajino iz Lošinja v Trst in sodnega kancelista g. Art. Čotarja iz Podgrada v Sežano.

Obletnica po dr. Josipu Pavlici. — V ponedeljek dne 5. t. m. bo leto, od kar je zatisnil oči dr. Josip Pavlica, nekdanji urednik „Prim. lista“. Priporočamo ga vsem č. naročnikom v molitev.

Duhovske vesti. — Za prefekta v deškem semenišču na mesto č. g. Izajje Božiča je prišel č. g. Roman Romano iz Fiumicella.

Za „Šolski Dom“ prejelo naše upravnništvo: Jerkič, fotograf v Gorici 5 K. Hvala!

Beda na Goriškem. — Nekatero občino na Goriškem so vsled požara in raznih ujm v tekočem letu močno trpele. Posebno občino, kateri je največji ali edini dohodek skupilo za sadje in vino, so hudo prizadete. Sadjja je bilo letos prav malo, in trta je vsled nepri-

jaznih vremenskih razmer le pičlo rodila. Po nekaterih krajih se niti ne prikrivajo stroški, katere zahteva obdelovanje trte. —

Požar v Bovecu je naredil veliko škode; mnoge družine so zgubile vse, kar so imele, celo obleko, hišno opravo ter vsa živila in pičo. Naravno je, da so se dotične občine obrnile za hitro in izdatno pomoč na c. kr. vlado.

Državni poslanec dr. Gregorčič je z ozirom na ta žalostni položaj stavil v državnem zboru dne 25. sept. dva nujna predloga, katerih eden zadeva občine, ki so po ujmah trpele in v katerih se že nahaja ali žuga pomankanje in beda, drugi pa posebno bovski trg, kjer treba ne samo z nova zidati hiše in poslopja, ki so pogorela, marveč tudi urediti pri tej priliki državno cesto in nekatere ulice.

Gledé Bovečanov pridružil se je dr. Gregorčiču tudi zastopnik kmečkih občin g. Oskar Gabršček, ki je stal prvega sličen predlog.

Na c. kr. vladi je zdaj, da škodo in bedo natanko preišče ter da potrebno ukrene, da ljudstvo čez zimo ne ostane brez strehe in živila, brez potrebne hrane in oblačila. Denarna podpora, brezplačna živila, brezobrestna posojila in javna dela so neobhodno potrebna.

Kamenjani učenci „Šolskega Doma“. — „Gazzettino Popolare“ pri naša v današnji številki doslovno to-le: „V sredo zvečer se je zbralo na Goriškem dvajset italijanskih šolskih otrok, oboroženih s kamenjem, da bi z njim napadli 8 učencev „Šolskega Doma“, ki so se morali po oni strani vrniti iz šole domov. Komaj so se približali slovenski učenci, napali so jih italijanski učenci s kamenjem na grozen način. Tudi drugi mimoidoči ljudje bili so v resni nevarnosti in so se zaradi tega vrnili na Korenjo in opozorili o tem kar se godi mestnega stražnika Jenseiga, ki je potem dotične ljudi spremljal. Stražnik je pri ti priliki srečal slovenske otroke, ki so se jokajoč vrnili z Goriškega proti Kornju, in za katerimi so italijanski otroci, kamenjajoč jih, tekli. Ko so italijanski učenci zagledali stražnika, zbežali so pred njim ter izginili za Razonari. Neki slovenski učenec iz Solkana bil je močno ranjen na čelu, drugemu je istotako priletel kamen od zadaj v glavo ter ga močno ranil. Več slovenskih učencev pa je bilo lahko ranjenih. To v resnici ne dokazuje omiko. In ako smo mi pri drugih prilikah ostro obsojali ultranacionalne čine Slovencev, ne moremo danes storiti od manj, da ne bi obžalovali neomikano in surovo ponašanje Italijanov, kateri bi morali, kot ljudstvo stare kulture, druge podučevati v omiki in ne bi smeli biti potrebni, da se uče omike od drugih“. Tako piše doslovno italijanski list, in mi ne pristavljamo danes temu poročilu ničesar. Poklicani činitelji pa naj zadevo preiščejo in naj poskrbe za to, da se ne bodo več ponovili taki prizori.

Popravek. — V zadnji številki urinila se je pomota v vest, da je bil na 14 dni zapora obsojen radi razgrajanja neki mlinar iz St. Petra. Rečeno je bilo, da je bil obsojen Anton D., dočim je bil v resnici obsojen Alojzij D.

Občni zbor slov. kat. delavskega društva v Gorici bo dne 18. oktobra ob 3^{1/2} popoldne v prostorih gostilne pri Gorjancu.

10 milijonov lir za poitaljančevanje Slovencev in Hrvatov v Primorju in v Dalmaciji. — Društvo „Dante Allighieri“ je sklenilo, da si izposodi pri raznih bankah v Italiji 10 milijonov lir, da bi lažje izvrševalo svojo nalogo. Da bode največ tega denara dobilo društvo „Lega Nazionale“, o tem ni dvoma, kakor tudi ne o tem, da bodo otroški vrtci in „Legine“ šole kakor gobe iz tal vedno bolj rastle po slovenskih in hrvatskih občinah v Primorju in v Dalmaciji. Naj bi vendar ti komedijanti raje za ta denar kupili polente svojim rojakom, katero si morajo služiti sedaj na tujem, kakor pri nas v Avstriji, na Francozskem in v Ameriki.

Tepež med vojaki in odpustniki. — V sredo je odpotovalo s tukajšnjega kolodvora s popoldanskim poštnim vlakom 362 odpustnikov. Pred odhodom pa je nastal med njimi prepir. Onega, ki je provzročil prepir, so zaprli in obdržali tukaj.

Gobe na našem trgu. — V sredo je bilo na našem trgu kakih 142 košov gob na prodaj, ki so tehtale 35 kvintalov. Med temi gobami je bilo tudi več strupenih, in so bile zaradi tega konfiscirane. Torej pozor na gobe, katerih ni varno kupovati, ako ne na trgu.

Brinjevec proti glistam je prodajal po našem mestu neki Lovrenčič z Gorjanskega na Krasu. Konfisciranih pa mu je bilo 64 steklenic takega zdravila.

Zlmski urnik na pošti. — S 1. oktobrom dobivajo se pisma in druge poštna pošiljatve na tukajšnji pošti ob 8. uri mesto ob 7. zjutraj, kakor se godi v poletju. Ob ti uri se tudi pisma raznašajo.

Otvorjanje in zapiranje prodajalnice v našem mestu. — Večina goriških trgovcev je sklenila, da se prodajalnice, počenši s 1. oktobrom, odpirajo ob 8. uri zjutraj, a zapirajo ob 7. uri zvečer.

Semenj sv. Mihaela. — Semenja sv. Mihaela v Gorici prične v ponedeljek dne 5. t. m. in bo trajal 8 dni.

Taki so. — Taki so namreč Italijani, brezobzirni, kjerkoli se naselijo. Jeden tak je tudi neki Luigi Turri, krojač, ki je prišel s trebuhom za kruhom k Sv. Luciji na Tolminsko in se tam naselil. Odprl je namreč svojo krojaško delavnico ter obesil nad vrati iste tablo z napisom Luigi Turri, sartoria, Schneider. Ako ni to skrajna brezobzirnost da ne rečemo celo predrznost in končno celo izzivanje, potem ne vemo kaj bi morali še kot tako zaznamovati. Ta privandran polentar, ki si hoče krotiti svoj lačni laški žlodec v čisto slovenski vasi, daleč proč od italijanske meje, prezira popolnoma izključno slovenski značaj te občine in njenih prebivalcev. To je pa že malo preveč.

Razširjanje štiri razrednih ljudskih šol. — V Sežani in v Komnu se razširita tamošnji štiri razredni ljudski šoli v petrazrednici.

Iz Trente nam pišejo: — Kakor vže naznanjeno, so lani začeli graditi 1 m široko pot od Sočinega izvira na Vrševce in letošnjo jesen jo dogotové do vrha, v višini 1616 m; upati je, da se bo prihodnje leto nadalje gradilo do doline Pišence. S to potjo bo dobro vsrečeno Trentarjem in pa — turistom, ki vzljubijo tu pa tam tudi boljše poti. Gradnjo vodi okr. glavarstvo v Tolminu.

Vže par let se govori tudi o nadaljevanju ceste od Loga (trentskega) do cerkve, v daljavi dobre 1/2 ure; kedaj se pa začne delo, ki bo precej težavno in strošno, ne vé nihče razven morda c. kr. vlade.

Mesto pisarja je razpisano na okrajnem sodišču v Kanalu. Plačilo 2 K 20 st. na dan. Prosilci morajo dokazati poznanje deželnih jezikov. Prošnje do 13. oktobra predstojništvu rečenega okrajnega sodišča.

Deželni odbor razglašja. — Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici se začne početkom novembra meseca t. l. nov dvoletni tečaj. Deželni odbor je dovolil za dvoletni tečaj 1903-1905. 15 prostih mest za mladeniče, ki so doma iz Goriško-Graškiške. Prošnje za sprejem je doposladi vodstvu oddelk. dež. kmetijske šole do 15. oktobra t. l. Da se mladeniče sprejme v šolo, je treba dokazati:

a) da so stariši ali varuhi zadovoljni, da vstopi v šolo. Zato ima podpisati prošilčevo prošnjo oče ali pa varuh.

b) da je prošilec dovršil 16. leto, kar ima dokazati s krstnim listom. Le če je kedo telesno posebno krepak, sprejme se tudi po dovršenem 15. letu, če ga vodja, kateremu se ima osebno predstaviti, prej nego prošnjo vložiti za sprejem sposobnega spozna;

c) da je lepega nramnega vedenja, kar ima dokazati s spričevalom ondotnega županstva;

d) da je dovršil ljudsko šolo z dobrim uspehom, kar ima dokazati s spričevalom ondotnega županstva;

e) da je telesno sposoben izvrševati navadna kmetijska dela, kar ima dokazati z zdravniškim spričevalom;

f) da je dovolj izobražen, kar ima dokazati s sprejemnim izpitom;

g) prosilci za prosta mesta, morajo dokazati z ubožnim listom, da so sinovi ubogih starišev.

Prošnje morajo biti kolekovane s kolekom ene krone.

Dijaki s prostim mestom, dobivajo hrano in stanovanje brezplačno. Sprejmejo se tudi plačujoči učenci, ti pa morajo priložiti prošnjo, poleg od a do g navedenih dokazov, tudi izjavo starišev ali varuha, da se obvežejo plačevati za učenca 20 kron za hrano v predplačilih mesečnih obrokih. Tudi plačujoči učenci dobivajo stanovanje brezplačno.

Vsi sprejeti učenci morajo bivati v zavodu, zato imajo prinesiti s seboj: vsaj 2 para rjuh, 1 par prevlak za zglatje, 2 para spodnjih hlač, 2 navadni in 2 boljši srajci, 6 parov nogavic, 6 žepnih rut, 2 obrisalki, par boljših in par močnejših čevljev, jedno vsakdanjo in jedno praznično obleko.

Za snajenje perila mora vsaki sam skrbeti. Učenci (štipendijsti) s prostim mestom, kateri bi hoteli izstopiti iz šole

brez tehtnega vzroka (t. j. ne radi bolezn, vojaščne ali družinskih razmer) pred končanim tečajem, morajo povrniti vse dotlej nastale stroške za hrano.

Teoretičen pouk je vsaki dan od 8. do 12. ure popoldne in poučuje se: Prvo leto: spisje, računstvo, geometrija in risanje, zemljepisje, fizika, kemija, živalstvo, rudništvo, rastlinstvo, splošno kmetijstvo, čebelarje in sviloreja.

Drugo leto: spisje, računstvo, zemljemerstvo in risanje, posebno rastlinogojja, živinoreja, živinozdravstvo, kletarstvo, trtozreja, sadjereja, gozdarstvo in vrtnarstvo.

Praktične vežbe so vsak dan popoldne.

Ravnateljstvo zastavljalnice in ž njo združene hranilnice razposlalo je te dni sledečo okrožnico: Ravnateljstvo hranilnice se je prepričalo, da je glede odplačevanja glavnice vkljub določbam zadolžnic, prav malo dolžnikov upoštevalo sklenjeni način povračevanja, kajti obstojajo še danes posojila od prvih let osnove hranilnice to je od l. 1866. v svojem prvotnem znesku.

Potreben je tedaj način bolj racionalnega odplačevanja, ki bi bilo tudi bolj priležno domačemu ali javnemu gospodarstvu; vsled tega je ravnateljstvo pripravljeno privoliti pozameznim dolžnikom na njihove prošnje odplačevanje glavnice in obresti v enakih letih ali pololetnih obrokih na podlagi samih 4^{1/2}%; takšni letni razdolžni znesek bi znašal

pri dobi 20 let	7.53%
30 "	6.04%
40 "	5.36% in
50 "	5.01% glavnice.

Ne glede na to, pa bi lahko dolžnik poravnal svoj dolg, če mu bo tako ugajalo, vsaki čas, tudi pred v razdolženem črtu določeni dobi.

Preosnova navadnega posojila v amortizacijo ne proužroči nikakih stroškov in dotična ustroena ali pismena prošnja naj se predloži gori navedenemu ravnateljstvu.

C. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu razglašja: V smislu § 201 zakona od 25. oktobra 1896 d. z. št. 220, mora vsak, kedor je v kraljevinah in deželah zastopanih v državnem zboru dolžan izplačevati za eno osebo prejemkov na plačilu ali pokojnini, označenih v § 167 na leto več kakor 1200 kron, predati vsako leto davčnemu oblastvu naznanilo o osebah, ki imajo pravico do teh prejemkov, navede njih ime, stanovališče in posel, potem višino in vrsto v prejšnjem letu izplačanih prejemkov. —

Pri stalnih prejemkih je napovedati njih izmero ob času, ko se je dalo naznanilo; pri premenljivih zneskih pa tisti znesek, ki so dosegli v zadnjem letu, t. j. v dobi dvanajstih mesecev pred oddajo naznanila: n. pr. če se je oddalo naznanilo 20. oktobra 1903 tisti znesek, ki je bil izplačan v času od 20. oktobra 1902 do 19. oktobra 1903.

Kedar še niso stalni ali premenljivi prejemki skozi vse leto ali so se izpremenili med letom, tedaj je povedati način (nastop službe, zvižbo ali znižbo prejemkov, istop iz službe) in čas te premembe (dan, katerega je nastopila prememba, oziroma dan, od katerega, ali do katerega so bili izplačani prejemki), in pa letni znesek, ter v resnici izplačani znesek.

Na temelju napominjanih zakonskih določb in na temelju čl. 40 izvršitvenega predpisa k IV. poglavju označenega zakona, predpisa objavljenega v d. z. št. 108 od leta 1897, pozivljajo se radi pravice za odmero osebnega dohodninskega davka za leto 1904 delodajalci, koji plačujejo prijemke imenovanih vrst, naj predložijo ona naznanila in sicer v neposredno-državnem mestu Trstu in okoličanskih občinah pri c. kr. davčni administraciji v Trstu, v pokneženi grofiji goriški in gradiščanski pa in v mejni grofiji istrski pri pristojnih c. kr. okrajnih glavarstvih, davčnih oblastih prve stopinje, in sicer najkasneje do 31. oktobra 1903. —

Uzorci za naznanila dobé se brezplačno pri pristojnih davčnih oblastih I. stopinje (toraj za Trst in okolico pri c. kr. davčni administraciji, v Gorici, Graški in v Istri pa pri pristojnih okrajnih glavarstvih).

Kazenska določila radi neresničnih naznanil ali opusta teh naznanil, nahajajo se v §§ 240, 241, 243 št. 6 in 244 zak. 25. oktobra 1896 d. z. št. 220.

Ministrski predsednik, dr. Körber v Trstu. — Dne 21. oktobra bodo spustili v morje nov Lloydov parnik, ki bo nosil ime ministrskega predsednika dr. Körberja. Pri ti priliki pride dr. Körber v Trst ter se udeleži osebno te svečanosti. —

ROMANJEM KAVARJEM

in slav. občinstvu sploh
se priporoča v obisk

Kavarna „Central“

v Gorici na Travniku
(Piazza grande) tik
cerkve sv. Ignacija.

„Centralna“ posojilnica

v Gorici,

uraduje od 1 avg. naprej
od 8. zj. do 1. pop.

Leop. Reja, gostilničar „Pri Golobu“ na voglu ulice Morelli

Priporoča pr. stna briska be-
la in črna vina. — Izborna
kuhinja postreže o vsakem
času z okusnimi mrzlimi in
gorkimi jedili.

Zastopstvo za prodajo pra-
vega ljubljanskega kislega
zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se pri-
poroča slav. občinstvu v mestu
in na deželi.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
istarskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egorske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerno. Rostrežba pošlena.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25.

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnideršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva, rakev (trug), vinskih po-
sod, stiskalnice za vino in sadje
vsake velikosti

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, ter na novo otvor-
jeno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega
mosta proti Gorici v hiši g. Fo-
garja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa
v sodarsko in kolarsko stroko
spadajoča dela, in postrežba z
lesom po najnižji ceni. —

Prva kranjska z vodno silo na turbino delujoča

tovarna stolov

Fr. Švigelj,

na Bregu p. Borovnica, Kranjsko,

priporoča sl. občinstvu, pred. duhovščini,
imejteljem in predstojnikom zavodov in
šol, kretnarjem in kavarnarjem, ravna-
teljstvom uradov, gg. brivcem itd. itd.
natančno in trpežno izvršene

stole, fotelje, vrtno stole, gu-
galnike, naslonjače itd. itd.

po kar najbolj nizki ceni.

Blago je iz trdega, izbranega lesa, poljubno li-
kano ali v naravni boji limitirano. — Največja izbira
stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstenine. — Na
željo pošlje trdka najnovejše obseirne cenike z nad
800 slikami. Iz katerih se razvidi oblika blaga in cene,
franko. — Naročevalcem na debelo znaten popust.

Očarana

sem jako od lepote in
dobrote Tvoje obleke.

Kje vendar Ti kupuješ
tako krasno blago? Povej mi vendar!

v „Krojaški zadrugi“

Gosposka ulica šte. 7.

katera trdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici.
Kako je li to mogoče, saj sem vendar čitala
v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“
nikakega blaga več.

Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj
se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto
založeno tako velikansko z blagom, da bodeš kar
strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna mno-
žina raznega blaga za vsaki spol, in za vsaki letni
čas, kakor krasne Zephyrije, batiste, perkal, svile,
Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško
sukno po vsakej ceni in izberi.

Tam dobiš bogato izbor vsakovrstnega blaga, za neveste
jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenine,
hladevine, volnene odeje, kovrte žepne rute itd. Tam dobiš
tudi vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Videla sem
tam tudi krasne vzorec že naročenega blaga za jesenski čas.

Na zahtevo se pošiljajo uzorci brezplačno. Cene so tako
nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne. Torej pridi in
poskusi, in gotovo boš zadovoljna!

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri
okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo sladne kave,
ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo
in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
vsečina 500 gramov.

Kathreiner

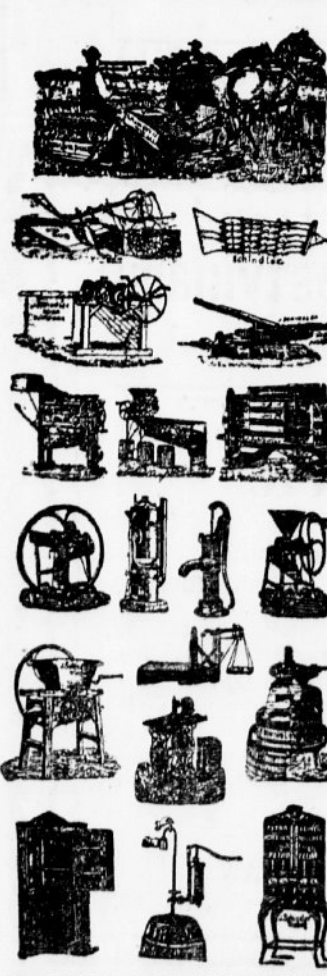
Kneippova sladna kava

v polnih zavojih

Kathreinerjeve tovarne za

Monakovo.

Ivan Schindler, Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane
stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in
grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za
seno, mlatilnice, vitle, trjerje, čistilnice za žito, lu-
ščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje
repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, se-
salke za vodnjake in gnojnice, vodovode, žel. cevi itd.

Od sedaj vsakomur po zopet zdatno znižanih
cenah! Ravno tako vse priprave za kletarstvo:
medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konop-
ljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva,
škrinje za led, stroje za sladoled, priprave za izde-
lovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo,
kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za
živino, tehtnice na drog, stebarske tehtnice, namiz-
ne tehtnice, decimalne tehtnice; želežno pohištvo,
železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja
in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače, kle-
parje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke!

Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno.

Prekupcem in agentom posebne prednosti!

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler,

Dunaj III./1 Erdbergstrasse šte. 12.

Spušcanje nove vojne ladije v morje. — V nedeljo predpoludne bodo v Trstu spustili v morje novo vojno ladijo, imenovano „Nadvojvoda Karol“. Ta nova ladija je največja izmed vseh vojnih ladij, kar jih ima Avstrija. V ta namen prideta v Trst nadvojvoda Reiner in nadvojvodinja Marija, ki je namenjena za kumico. Pa tudi več drugih članov cesarske hiše se udeležijo te slovesnosti. Nova vojna ladija meri v dolžini 118 metrov 55 cm, široka pa je 21 metrov in 72 centimetrov. Nosila bo težo 10600 tonelal. — V Trst je v ta namen priplulo že več vojnih ladij.

Slovenščina na tržaških sodiščih. — Pred nekaj časom prišlo je v Trstu do tega, da se vrše na tržaškem deželnem sodišču kazensko obravnave proti slovenskim obtožencem v slovenskem jeziku, posebno v takih slučajih, v katerih so bili sestavljeni dotični preiskovalni sodni spisi in na podlagi teh tudi obtožnica v slovenskem jeziku. K takim razpravam so prišli večkrat kot zagovorniki italijanski odvetniki, ki, ali niso bili slovenskega jezika v resnici zmožni, ali pa tudi ga niso hoteli umeti. Ker pa se ti ljudje ne morejo postaviti na pošteno stališče pravičnosti in nočejo ničesar slišati o tem, da kar je njim drago je drugim prav, zagnali so strašen krik proti ti jedino pametni in pošten, in poleg tega ti di pravični odredbi tržaške sodne oblasti. Zbrala se je celo tržaška odvetniška zbornica ter napravila pritožbo proti takemu pravičnemu postopanju na pravosodno ministerstvo. To pa je rešilo te dni omenjeno pritožbo ter povedalo tržaški odvetniški zbornici, da bode vseh križev in težav konec, ako bodo zagovarjali slovenske obtožence slovenski odvetniki, italijanske obtožence pa italijanski odvetniki. Bolj pametne in po vsem priproste rešitve pravosodno ministerstvo pač ni moglo izdati. Sicer pa naj se italijanski odvetniki nauče slovenskega jezika, ako hočejo pri Slovencih iskati in dobiti zaslužka, saj delajo tako slovenski odvetniki, ki hočejo zagovarjati tudi italijanske stranke ter dobivati tudi od njih zaslužka.

Štipendiji za gimnazijce. — Začetkom šolskega leta 1903—1904 so po tržaškem namestništvu 4 štipendiji, vsaki letnih 210 K, gimnazijcem pristojnim v Trstu ali v kako istrsko občino. Prošnje je uložiti do dne 10. oktobra t. l. na tržaškem magistratu.

Nov slovenski obrtnik v Trstu. — Te dni odpravi na Corsu, blizu lesnega trga, g. Dragotin Vekjet od Sv. Magdalene Spodnje svojo zlatarsko delavnico in prodajalnico.

Laški dljakl predložijo te dni oblasti prošnjo, naj jim bo dovoljeno nositi znake v barvah italijanske trobojnice, namreč belo-rdeče-zelene. Sklenili so pritožiti se do najvišjega mesta, če jim namestništvo ne bo tega dovolilo.

Iz Pulja poročajo, da so tri vojne ladije ondi pripravljene, da lahko vsak trenutek odplovejo. Dopustov nihče več ne dobi. Te priprave imajo namen, da avstrijska vojna mornarica vsak hip lahko posreduje v orijentu.

Velika tatvina v Poreču. — V Poreču so neznani tatovi udrlj vrata tamnošnje agencije parobrodne družbe „Istria Trieste“ in odnesli iz neke miznice 2700 kron v bankovcih in zlatem denarju. Tatovi so morali biti najbrž trije in so morali dobro poznati prostore v agenciji in vedeti tudi, da je bilo ravno tisto noč v agenciji precej denarja. „Ed“.

Do novinski pravica finančnih stražnikov. — Ministerstvo za notranje reči je priznalo te dni, reševaje neki utok, da imajo finančni stražniki domovinsko pravico v kraju, kjer so nameščeni. Omenjeno ministerstvo se sklicuje na § 6. službene pragmatike izdane za finančne stražnike l. 1843, kjer je rečeno, da pripadajo stalno nameščenim finanč. stražnikom iste pravice, kakoršne pripadajo ostalim stalno nameščenim državnim uslužbencem.

Vegov spomenik v Ljubljani. — Gospod državni poslanec Povše je izročil vojnemu ministru prošnjo moravškega odbora za Vegov spomenik. Vojni minister, rojen Ljubljčan, je zadevi jako naklonjen in bode dovolil, da se bodo smeli darovi za spomenik junaka in učejnjaka Vega nabirati v celi armadi, tudi koncerte bodo smele vojaške godbe prirejati v prid Vegovega fonda. Izjavil je tudi, da nima nič proti temu, če so aktivni člani udje Vegovega odbora. Fem. baron Fejervary, kancelar reda Marije Terezije, je za stolniku Kavčiču obljubil, da bode toplo priporočal odborovo prošnjo do cesarja za subvencijo iz zaklada reda Marije Terezije. Ker je Vega, če ni bil v vojski, večinoma na Dunaju živel in tam kot profesor matematike na slavnoznani bombardirski šolideloval, tudi na

Dunaju spisal in izdal svoje prvo matematiško delo: „Vorlesungen über die Mathematik“ in njegove ostanke tudi krije dunajska zemlja, bode tudi dunajski občinski svet daroval prispevek za Vegov spomenik.

Vedno lepše. — V neki gostilni pri Jesenicah zbralo se je te dni več tovarniških uradnikov. Bil je pa poleg tudi neki c. kr. uradnik, ki je pridržen ministerstva na Dunaju. Ko so se ti gospodje prilično najeli in napili, vstane dotični c. kr. uradnik in intonira nemško izdajalsko pesem „Die Wacht am Rhein“. Pri ti priliki vstanejo vsi po koncu ter navdušeno pojo. Le neki uradnik si je zamašil ušesa ter je obsedel. To se je pa c. kr. uradniku tako za malo zdelo, da je rekel, da bi dotičnika gotovo pretepli, ako bi se nabajal v kaki drugi nemški družbi. A ta opomin je tudi izdal, kajti planili so nekateri na vedečega uradnika ter ga začeli kľofutati. Niso li krasne razmere pri nas v Avstriji?!

Obotel na očeh je znani mladinski pisatelj, nadučitelj Janko Leban ter bil sprejet v ljubljansko deželno bolnišnico.

Družba sv. Mohorja. — Dne 24. septembra smo začeli razpošiljati letošnje družbene knjige in prizadevali si bodedo, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bodedo zaboje s knjigami po tej-le vrsti:

Skolije: 1. Krška, 2. Amerika in Afrika, 3. Razni kraji, 4. Lavantinska, 5. Ljubljanska, 6. Tržaška, 7. Goriška.

Cenjene gospode poverjenike, kakorim se knjige pošiljajo, nujno prosimo naj takoj, ko dobijo „aviso“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki provzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamezni udje.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebnega prostora. O d b o r.

Lepa narodna slavnost na Koroškem. — V nedeljo so blagoslovili v Dobrovlasi na Koroškem lep „Narodni Dom“. Pri ti priliki se je zbralo polno ljudstva, kar je dokazovalo, da koroški Slovenci še nočejo umreti.

Sodne razmere na Koroškem. — Ta le slučaj, ki se je dogodil dne 29. septembra na sodišču v Rožeku na Koroškem, dokazuje dovolj jasno, da bi morala Avstrija poprej urediti svoje razmere doma, nego pa se jih loti urejevati na Turškem. Dr. Brejce udje je kot zastopnik 14 slovenskih posestnikov v neki pravni zadevi tožbo proti nekemu drugemu posestniku, ki je bil tudi Slovenec. Tožba je bila slovenska, in slovenski je bil tudi nalog za sodno obravnavo. Ko je prišlo pa do obravnave, zahteval je sodnik, da se mora obravnavati vršiti v nemškem jeziku, ker ne razume on slovensčine. Dr. Brejce pa je temu ugovarjal ter je vkljub vsem sodnikovim pretjnam govoril le slovenski. Zastopnik nasprotno stranke, hud Nemec, napadal je dr. Brejca ter mu očital, da hoče zanesti v sodno dvorano politiko. Zahteval je od sodnika, naj dr. Brejca kontumacira. Sodnik je nekaj časa pomišljal, ali naj bi ustregel zahtevi nemškega odvetnika. Konečno pa je sprevidel, da to vendarle ne gre. Poklical je nekega pisarja, ki naj bi bil za tolmača, ali pisar je to ponudbo odklonil, ker je umel slovensčino v isti meri kakor sodnik. Sodnik je nato poklical sodnega kancelista, ki je imel zapisano v svoji kvalifikaciji, da je zmožen tudi slovensčine; ali tudi ta je rekel, da je zmožen le „stare slovensčine“, „novega jezika“ pa, katerega govori dr. Brejce, da ne umeje. Poleg tega pa je tudi dr. Brejce protestiral proti temu, da bi se uporabljali taki tolmači, ki niso zapri-seženi v ta namen. Konečno je sodnik obravnavo preložil, češ, da bode poskrbel pri novi obravnavi za zapriseženega tolmača, in to na stroške dr. Brejca, ali oziroma njegovih zastopancev. Vse to se je godilo pa v okraju, v katerem prebivajo skoro izključno le Slovenci. Ali niso to turške razmere?

Štrajk premogarjev. — V Trbovljah štrajkajo vsi premogari. Število štrajkujočih znaša 2247.

Uvrščenje novincev. — Dunajski uradni list je priobčil v torek zakon od 28. septembra, ki se tiče uvrščanja novincev za leto 1903. Ta zakon obstoji iz dveh paragrafov in se glasi tako-le: § 1. Vlada je pooblaščen, da od kontingenta novincev vojske in vojne mornarice, katerih nabor je bil dovoljen z zakonom od 26. februarja 1903. drž. zak. št. 53, uvrstiti število 59024. Dovoljenje za uvrščenje povečanega števila novincev za vojsko je pridržano zakonodaji. — § 2. Izvršenje tega zakona, ki stopi takoj v veljavo, je poverjeno mojemu ministru za deželno brambo, ki se ima v ta namen sporazumeti z vojnim ministrom.

Pobegli vojaki. — V zadnjih dneh se je mnogo pisalo o tem, da je od ogrskih polkov pobegnilo več vojakov, da bi se s tem odtegnili nadaljnemu službovanju. „Pesti Naplo“ je priobčil celo imena 18 vojakov, ki so desertirali od 65. polpoka. Pa tudi ta vest se uradno odločno zanika. Neki uradni ogrski list zatrjuje namreč, da so omenjeni vojaki, katere navaja zgoraj omenjeni listi, rezervisti, ter da so se izselili v Ameriko.

Opomin izseljencem. — Vlada „Zjedinenih držav“ je izdala nov zakon, ki urejuje in znatno omejuje izseljevanje v Ameriko. Pred vsem mora po novem zakonu vsaki izseljenec, takoj ko je stopil na ameriška tla, plačati dva dolarja osebnega davka. Idijotom, siromakom, prosjakom, bolehnim, onim, ki žive v mnogoženstvu, ki so sodno kaznovani in anarhistom, je vseljevanje sploh zabranjeno. Vsi tisti, ki vabijo ljudi v Ameriko, ali jim obečajo delo, se kaznujejo z globo 5000 dolarjev. To naj si zapomnijo posebno tisti, ki prodajajo doma svoja posestva in se napotijo v Ameriko, ne da bi mogli izpolniti vse pogoje, ki so omenjeni v omenjenem zakonu. V svarilo naj jim bo veliko število izseljencev iz Avstro-Ogrske, ki so se v zadnjem času vrnili domov, ker jih je ameriška vlada zavrnila.

Kanal med Donavo in Reko. — Pred nekoliko leti je sprožil nekdo misel, da bi se zgradil kanal med Donavo in Trstom. Pred par tedni pa se je vršil v Mannheimu kongres železničarjev, na katerem je sprožil neki Edvard Kristinković misel, naj bi se najprej napravil kanal med Karlovcem in Reko, torej med Savo in Jadranskim morjem, ki bi se potem nadaljeval do Donave. Ni izključena seveda v daljši bodočnosti možnost, da bi se Jadransko morje s kakim kanalom ne združilo z Donavo. Vprašanje nastane le, kdo bo pri tem tekmovanju zmagal, ali Trst ali Reka?

Falb umrl. — Po svojih vremenih prorokovanih znani profesor Rudolf Falb je umrl minoli torek v Schönebergu.

Kak bo mesec oktober? — Stoletni koledar pravi, da bo od 7. do 9. oktobra nestalno motno vreme, od 10. do 13. nestalno, od 14. do 16. prijetno, 17. bo mrz, istotako 18. Od 19. do 21. okt. bo lepo in toplo.

S „fajfo“ v smrt. — Hudomušnost samomorilcev je velika. Z mostu cesarja Franc Jožefa na Dunaju je skočil pred dnevi okrog 35 let star mož ter zginil v valovih. Pred samomorom je še prosil finančnega paznika, ki straži pri mostu, za ogenj ter si našel „fajfo“. Potegnil parkrat krepko, se zavihtel čez mostno ograjo in s fajfo v ustih skočil v Donavo.

Čudna dogodbica. — Ta-le dogodbica prihaja iz Poljskega: Zadnji jesen je neki poljski plemenitaš ujel štorčlo in privezal na njen vrat ploščico z naslednjim napisom: „Haec ciconia ex Polonia“. (Ta štorčlja je s Poljskega.) To spomlad so ujeli isto štorčlo v istega plemenitaša parku. Okoli vratu je bila ploščica in povezek. V povezku je pa bilo več drazih kamenov velike vrednosti, in na ploščici je bilo nadalje napisano: „India cum donis remittit Polonis“. (Indija z darovi nazaj pošilja Poljakom.)

Risanje v ljudski šoli. — Pod tem naslovom izda gosp. I. S. Marin, c. kr. vadniški učitelj v Mariboru, kmalu novo knjigo, ki je sestavljena po naj-novejših načelih pametnega ljudskošolskega risarstva.

V Port-Arthuru, na skrajnem vstoku ob obalah Rumenegega morja je ruska vlada ustanovila možko realno in žensko gimnazijo. Ali niso strašni barbari ti Rusi?!

Deževalo prepelice. — Nad mestom Vel Bečskerek se je te dni utrgal oblak. Ljudje v hišah so slišali, da je med silnim dežjem neprestano težko kapalo na strehe. Po dežju so bile ulice skoraj pokrite s prepelicami. Močni dež je trumo prepelice, ki so se vračale na jug, zalotil ter jih zmočil, da niso mogle več leteti, temuč so popadale z visočine ter se pobile. Revnejši ljudje so ta „božji blagoslov“ nabirali v koše, da si preskrbe pečenko.

Belgijec samo pije. — Baron du Sart, guverner hennegavske provincije na Belgijskem, piše, da ni nikjer na svetu, prebivalstvo v toliki meri vdano pijaci, kakor po nekaterih belgijskih okrajih. Belgičan pije neprenehoma: zjutraj, da si pridobi poguma za dnevne skrbi in napore, dopoldne, da bi mu teknilo kosilo, opoldne, da bi mu boljše prebavljal, zvečer da bi bolje spal, pred delom, da bi mu pijača podvojila moči in po delu, da bi se oškodoval za to, da med delom ni mogel piti. Belgijec pije največ v soboto, sobota je namreč dan izplačila, potem v nedeljo in ponedeljek. Pije poleti da bi se ohladil, po zimi pa, da bi se segrel; ne zmeni se za nikogar, naj ga

tudi zdravnik roti, naj ga žena pri Bogu in vseh svetnikih prosi, naj neha s pijačo, on pije dalje. Pri krstih, pri porokah, pri pogrebi, pri vsakem dejanju in nehanju Belgičan pije. V hennegavski provinciji pride na vsakih 25 ljudi že 1 gostilna, v teinskem okraju pa celo že na 5 prebivalcev, ako se odštejejo ženske in otroci.

Kralj Menelik je zdrav. — Pred nekaj dnevi so prinesli listi vest, da je kralj Menelik nevarno obolet in da težko ozdravi. Po današnjih poročilih pa je bila ta vest izmišljena, kajti kralj Menelik ni bil prav nič bolan, in je njegovo zdravje izvrstno.

Največja kuhinja na svetu. — Pariški bazar Bon Marché se odlikuje v tem, da ima največjo kuhinjo na svetu. Ta trgovska hiša preskrbljuje hrano za vse svoje uslužbence in teh ima do 4000. Naravno je, da se mora za tako množino tudi neobičajna množina jedi napravljati, in v to svrhu služijo veliki aparati in razne priprave za brzo kuhanje. Najmanjši lonec obsega 75 litrov, največji 375 litrov. Za zajutrk se potrosi nič manj nego 7.800 jaje in do 750 litrov kave. Pri kuhanju je do 60 kuharjev in okoli 100 pomagačev.

Pozor! — Opozarjamo slavno občinstvo na oglas „Mestne lekarne“ v Zagrebu, Markov trg številka 40, v kojem priporoča „kapljice sv. Marka“, ki izbornu delujejo pri raznih boleznih.

Gospodlnje, pozor! — Velika priljubljenost Kathreinerjeve Kneippove sladne kave, ki se je že leta in leta izborno obnesla povsod, provzročuje vedno nove, manj vredne posnemke. Da se jih obranite in izognete škodi, zahtevajte le „pristno“ Kathreinerjevo kavo in si pri nakupovanju natanko oglejte vsak zavoj, ali sta na njem slika župnika Kneippa kot varstvena znamka in ime Kathreiner.

Wilhelmov zeljšeni sok je vže dolgo let priljubljen sok proti kašlju. Eno steklenico po K 250, poštni zavoj s 6 steklenicami za K 10— pošilja franko na vse avstro-ogerske poštne postaje Franc Wilhelm, lekarnar, c. kr. dvorni zalagatelj v Neunkirchen (Spodnje Avstrijsko). V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavijku grb trga Neunkirchen (devet cerkev). Prodaja se v vseh lekarnah. Kjer se ne dobi, se pa direktno dopišje.

Zahvala.

Vsem častitim prijateljem in znanecem, ki so povodom dolge in težke bolezni našega iskreno ljubljene sina oziroma brata

Rado Valenčič-a,

sočutjem in tolažbo olajševali bridko bol in trpljenje ter so nam bili o njegovi prerani smrti z izrazi sočutja na veliko uteho, izrekamo našo najtoplejšo zahvalo. Zahvaljujemo se prav pristrčno za darovane vence in za spremstvo pokojnega k zadnjemu počitku, ter za vsako nam izkazano naklonjenost.

Zalajoča obitelj:

Valenčič.

Gorica, 1. oktobra 1903.

Naznanilo.

Fotograf Jerkič iz Gorice bo — v slučaju lepega vremena — obšel v prihodnjem tednu Tolmin, Podmelec, Grahovo in Podbrdo, ter se ustavil v vsakem kraju samo en dan, ter sprejemal naročila na vsa v fotografsko stroko spadajoča dela.

Naznanilo preselitve.

Zdravnik

dr. Rudolf Thoma

naznanja slav. občinstvu, da se je preselil s 1. oktobrom v Corso Giuseppe Verdi hiš. št. 30, I. nadstropje, in ordinuje od 10.—11. predp. in 3.—4. pop.

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajane v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Namskih ulicah in Leban na Verdijevem tokašišu po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

„Pro Trieste e Trento“.

Pod tem naslovom pričbuje „Slovenec“ v svoji 74. številki ta-le članek, katerega ponatisnemo doslovno tudi mi, da se naši čitatelji prepričajo, do kake predrznosti je dospela italijanska irredenta, in kako onemogel stoji naš vladni primorski sistem nasproti tem pojavom, na katerih nosi on po našem mnenju lep del krivde in odgovornosti.

V nedeljo je zborovalo to društvo v Vidmu. Videm je bil ves v trobojnicah, „ki so tako drage italijanskim srcem“, pravijo laški tržaški listi. Ti listi pravijo tudi, da so priobčili samo ono, kar jim državni pravdnik ne bo zaplenil, izpustili so pa vse ono, kar bi nam jasno pokazalo, kaj vse so počenjali. A vendar nam bo tudi na podlagi teh poročil podati jasno sliko o namenih zborovalcev.

Ob 9. uri bila je dvorana natlačena, navzoči so bili mladi dijaki, mladi delavci, obrtniki, gospice, gospe itd. Zastave v dvorani imajo črn trak. V dvorano ne more nihče, ako nima izkaznice in ako ni spoznan. Pri predsedništvu je Ricciotti Garibaldi, Silvestri i. dr.

Župan videmski Perissini je rekel: „Mi vsi razumemo veliko važnost tega zborovanja. To je šele pripravljanje za oni dan, ko nastopimo z dejanji. V političnih bojih zmaga oni, ki zna čakati. In zmagali bomo, ker znamo čakati na oni trenotek, ko se uresničijo sanje mučenikov. Mi se moramo mirno pripravljati in brez strahu. Sedaj ni več čas govoričenja, temveč čas neumornega dela in pripravljanja na dogodke, ki nas privedejo do izvršitve naše narodne pravice.“

R. Garibaldi je rekel: „Tu v tej dvorani bo spomenik, ki bo pričal, da je od tu izviralo velikansko podjetje. Tu so izginile vse politične barve, tu smo in ostanemo samo Italijani. Kaj je zunanja politika Italije? Kam meri? Kaj je dolžnost patrijotov? Prisiliti državne voditelje, da se lotijo dela, kakor želi narod. To je naša naloga.“

Poslanec Girardini: „Potreba je vsak dan naznanjati italijanstvo dežel, ki ležè

zadaj za politično mejo. Italijanski narod obstoji iz 32 milijonov prostih ljudi, ki naj prisilijo vladu, da nastopi, kakor zahteva narod. Če ima Italija zunanjo politiko, obrne naj se na to, da doseže dovršeno neodvisnost.“

Italijanski visokošolci so poslali iz Gradca brzojavko, v kateri so izražali gorke želje, da bi bili doseženi skupni ideali. Še v Vidmu so se čudili, da so pustile avstrijske oblasti tako brzojavko čez mejo.

Odvetnik Gasparotto: „Trst in Trentin priznavata vedno ob političnih in občinskih volitvah, da sta italijanska“. Zahteva, naj se prične z živahno akcijo za italijanstvo, da bodo te zemlje obvarovane pred bodočimi napadi.

V imenu republikancev govoril je poslanec Taroni: „Domovina mora biti jedina, republikanci store svojo dolžnost, kadar bo narod zahteval od njih dela, ker vlade so pozabile na nalogo italijanstva, ko so sklenile proti volji naroda zvezo, ki ne sloni na simpatijah narodov“.

Odvetnik Gasparotto predlagal je sledečo resolucijo: „Vse italijanske politične stranke naj se združijo v vzajemnem delovanju v varstvu in ljudski propagandi, da ostanejo nedotaknjene narodne pravice Trsta, Istre, Trentina in Dalmacije, nasproti dolгим napadom nasprotnih narodnostij in atentatom bodočih sovražnikov“.

V dvorani so bili grbi neodrešenih dežel in mest, obdani z italijanskimi trobojnicami. Povsod je bilo polno napisov, kakor n. pr. „Ljubite domovino, ker domovina je naša hiša“, „Kdor ne ljubi domovine, ne ljubi matere“, „Tecite tja, kamor nas kliče domovina, tam je slava“, „Ne čakajte na zadnjo uro, da bi pomagali domovini“, „Domovina je ljubezen, ki združi v njo vse sinove dežele“. In spredaj v dvorani je Garibaldijev rek: „Dokler je moč nad pravico, dokler bodo tlačitelji in tlačeni, mi te bomo čistili, o sveta puška“.

Prister iz Milana je dejal: „Proti Italijanom v Avstriji postopa se protizakonito, na korist drugih avstrijskih narodnostij, kar dokazuje tudi družba sv. Cirila in Metoda“.

Prof. Tos: „Lastnoročno pismo avstrijskega cesarja daje vsem narodom pravico, da imajo v svojem jeziku izobrazbo“. Govornik izraža željo, da bi bilo vprašanje laške univerze kmalu rešeno in sicer v središču kulture one zemlje — v Trstu. Piazza: „Koristno je dokazati, da je Avstrija v nasprotju sama se sabo“. Sprejeli so to resolucijo: „Zbor odobruje napore učeče se mladine v Trstu, Trentinu in v Dalmaciji za vzvišeno in žilavo branitev jezika in kulture italijanske“.

Prof. Amati: „V Italiji se premalo poučuje o zemljepisju „Venezia Giulia“; govori se premalo o Italijanih v Trstu in na Trentinskem. Prične naj se z živahno agitacijo, da izžinejo iz solsedanji zemljevidi, ki ločijo politično Italijane, ker ti zemljevidi so „hrvatski“.“

Dr. Sommariva: „Zemljepisja ni treba učiti se iz zemljevidov in knjig, temveč se na lastne oči prepričati, kake so dežele v resnici“.

Antonini: „V imenu tolikih v patrijotizmu gorečih mladencev navdušeno izjavljam, da smo vsi pripravljeni“. Zahteva, naj se stvari koj prične in general Garibaldi naj izreče ono besedo, ki jih združi. Garibaldi bi rad videl, predno umrje, da bi se uresničili njegovi ideali.

Dr. Fabris: „Že 25 let samo govorimo, sedaj šele smo prišli do tega, da se je vsa stvar resno združila. Potreba je denarja in skrbno pripravljanje“.

Sprejet je bil predlog dr. Fabrisa, naj bodo italijanski podaniki v Avstriji enakopravni z drugimi Italijani z ozirom na zasedanje uradnih mest, ženitve itd.

Garibaldi: „Italijani morajo podpirati vsak narod, ki se bori za svobodo; ko bi se celo Turki ali Hrvatje borili za svobodo, mi smo hitro z njimi. „Venezia Giulia“ ne preti nevarnost v narodnem ozru od Avstrije, temveč od Nemčije, ki nadaljuje po načrtu: „Od baltškega do jadranskega morja“.

Prof. Miceli: „Velika nevarnost bi bila, ko bi Avstrija zasedla albanske luke, ker tako bi zaprla jadransko morje; berlinska pogodba pozabila je na Alba-

nijo, ki ne zahteva drugega, nego lastno avtonomijo“. V tem smislu je bila sprejeta tudi resolucija.

Dr. Fabris: Italija ne sme pustiti Rusiji in Avstriji v balkanskem vprašanju prostih rok“.

Prof. Miceli: „V tem trenutku, ko je prišlo na Ogrskem do velikega, važnega zgodovinskega trenotka, naj gre od zborovanja, kateremu predseduje sin onega, ki je bil največji prijatelj Košutu, pozdrav in odobravanje“.

Fabris: „Da bo agitacija živahna, ustanovi naj se v tem zmislu list, naj se obdržujejo zborovanja vseh strank, naj se nabira denar in člane, naj vsa mesta v Italiji imenujejo trge in ulice z imeni Trst, Trident, Pulj, Piran, Gorica, Gradisce itd.; naj državni poslanci in drugi politični možje v parlamentu in v volilnih okrajih agitirajo.“

General Garibaldi je zaključil zborovanje, a določil ni mesta prihodnjemu občenemu zboru, „ker drugo leto ne bodo več potrebna taka zborovanja“.

Vsa neoficijelna Italija se torej pripravlja, naj bi oficijelna Italija zasedla naše pokrajine. Naj navedemo še Garibaldijev vzklik na tem zborovanju: „Dva Garibaldija sta legla v grob z zarastki od kraljevskega svinca. Jaz sem vse pozabil, vse pozabljam. Minolosti ni več sedaj, ne smemo se je spominjati, se je ne spominjamo več; z gobo sem jo zbrisal! Čemu naj govorimo danes, v tem trenutku o oficijelni Italiji? Mi se obrachamo do italijanskega naroda in italijanski narod je sestavljen iz vseh, začeni s kraljem, pa do zadnjega podanika!“

Od kralja pa do zadnjega Italijana so za to! Kaj naj rečemo pa mi? Odgovor naj da naša oficijelna Avstrija, ki je delala na to, da se je naš narod potujčeval, dajala kruha ptujcem, a naši ljudje so morali pobegniti v Ameriko, da niso lakote umrli! Slovenecv niso nikdar poznali, njih ni bilo nikdar, ko so delili v Avstriji pravice, ni jih bilo na papirju niti ko so nas šteli!

PODLISTEK.

3

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

(Dalje.)

„Odkod ste pa doma?“

„Moj je ves svet, dasi nimam drugega, nego pod seboj — pot, okoli sebe — zrak“.

„Torej nimate stalnega doma?“

„Kaj, jaz — nimam stalnega doma?! — Vsak dom se poruši poprej, nego moj. Moj bo stal, dokler ne potrese Bog drevo veselstva, da pocepajo z njega kakor zrele tepke — solnce, luna in zvezde“.

„Vendar je žalostno gospodariti v takem domu“.

„Čemu žalostno?“

„Povsod poznan, nikjer doma, kjer vlečem uro se poslednjo, Tam smrt mi domovanje da“.

kaj hočeš, duša, več!“

„Je-li še kdo vaših živ?“

„Nikdo, in — bolje tako. Kdor sam do večera potuje skoz svet — izgine za zarjo večerno“.

„Torej ste v pravem pomenu — samec?“

Sever odgovori pojoč:

„Sam samcat samec sem in bom, Če tudi šepast, slep in hrom. Zakonski jarem ni za mē, In dom mi ni za mē“.

„Dokler Adam je samec bil, Ga zlomek v mrežo ni vlovil; Še-le ko Eva je prišla, Sta v mrežo cepnila oba...“

Nato se Sever urno zasukne in zbeži mej grmovje. Mirko pa stoji kakor pribit na mestu in rešuje težko uganko — Severjev značaj. Naposled se odpravi pa tudi on proti domu, ker solnce je stalo uže visoko nad najstjo uro.

III.

„Mladenič dojde vitke rasti, Rdečih lic, raván kot smreka...“
Ant. Hribar.

Bilo je v nedeljo potem. V farni cerkvi v Lesju, pod katero je spadalo tudi selo Prelazje, je ravnokar končala jutranja služba božja. Ljudje so vreli iz cerkve, kakor čebele iz panja. Mladeniči in možje so se po stari navadi vstavili pred cerkvijo. Nekateri so sedli na nizki zid, ki je bil okrog cerkve, drugi so se pa kar stojé pomenkovali o raznih stvarih in dogodkih. Matere in dekleta so šle vsaka na svoj dom; le tam za cerkvijo je stalo poleg mladencev tudi nekaj deklet iz Prelazja. Nekateri izmed teh so čakali menda še popoldanske službe božje.

„Glej, glej, Tine Podleskov, kdo gre tam z župnikom in županom! — Naj me šment, če ni ta oni gozdar, katerega so nam poslali te dni na novo!“ dejal je nizek, čokát mladenič svojemu dolgemu, orjaškemu tovarišu. Vsi so se pri tem ozrli na ono stran, odkoder

krepek mladenič, naš znanec Mirko. S posebnim zanimanjem se je pa ozrla tje prelažanska deklica, katero poznamo vže kot „brhko pevko pri studencu“, ta je županova hčerka, Milka. Zardela je do črnih las, ko je ugledala mladeniča, ki ji je priskočil pri studencu tako prijazno na pomoč. A mnogo bolj, nego ona mala usluga, katero ji je napravil, je ugajalo Milki na njem to, da hodi tudi v cerkev in da se ne ogiblje duhovnikov družbe, kakor navadno vsi njegovi predniki v službi. „Ta mladenič mora biti pošten in dober“, rekla je Milka tiho v svojem priprostem srcu in gledala za odhajajočim, dokler ni izginil za bližnjim ovinkom.

„Ta bo zopet glavo zmedel kakemu dekletu, da ne bo ločilo lune od solca“, opomni zbadljivo Podleskov Tine in pogleda od strani zamišljeno Milko.

„Res, — ni varno“, pridene drug mladenič.

„Nič ne skrbite radi tega. — Jaz poznam zdravilo za take. Če bo le kaj lazil za našimi dekleti, razmočim mu malo možgane v koritu, pa mu odleže gotovo. — Skušil sem to zdravilo uže na onem škrijcu, ki je prišel predlanskega poletja gori k nam požirak, dober zrak“, oglasi se bahato in samooblastno Podleskov Tine.

„No, otroci, čakate-li blagoslova, ka-li?“ vpraša mimogrede postaren mož iz Prelazja.

„Nekateri čakamo“, oglasi se jih več zajedno.

„Kdor ne čaka, naj gre z menoj. Deževalo bo“.

Nekateri res odidejo za starcem; mej njimi tudi

Milka, županova

(Dalia grida)

Dopisi.

Iz Mirna. — Ker noče od tukaj nihče pisati, dovolite meni par vrstic. Pisati hočem o plesu. Uže mnogo let ni bilo iz teh tih razlogov tukaj plesa na „kvaternico“, ko je tukaj največji cerkveni shod. Letos pa smo bili zopet tako „srečni“, da smo imeli to „zabavo“ in smo prišli zopet do starih pravic, katere so nam kratili „nazadnjaki“. Kako pa je prišlo do tega?

Vgnezdili so se tukaj socialisti ter zapeljali nekatere mladeniče, da so ustanovili podružnico čevljarskega društva. Od te pričakujejo ti zaslepljeni Bog ve kaj. Ker nimajo reveži zadosti drobiža za tedenske ali mesečne prispevke v društveno blagajno, so jih naučili voditelji iz Trsta in Gorice, da naj prirejajo društvene pleske. Na „kvaternico“ prihaja navadno mnogo ljudi, romarjev in drugih v Miren na Grad. Šment, so si mislili naši socialisti, porabimo to priložnost, imeli bomo lep dobiček od plesa, čeravno je društven; saj našega župana se da za nos voditi; mi bomo na cesti in kjer bomo mogli vabili k plesu vsacega, kdor bo hotel vabilo sprejeti naj ga poznamo ali ne; ženskam naložimo davek.

Čeravno je tako početje nepostavno in kaznjivo, vendar se je resnično tako godilo 20. t. m. kakor uže enkrat poprej. —

Župan je to pot socialistem račun nekoliko prekrizal, pa vendar pri tem naredil veliko nerodnost. Namesto da bi početje soc. dal strogo kontrolirati, če ne drugače po c. k. orožnikih, kar bi bila njegova dolžnost, jih je hotel „pamati“ s tem, da je še na dveh drugih krajih v občini dovolil javen ples. Tako je hudiča z Belcebubom izganjal. Radi tega je starodavni cerkveni shod „kvaternica“ prišel v resno nevarnost, kajti preteklo nedeljo je g. župnik z ostrimi besedami napovedal, da za naprej ne bo v takih okoliščinah več cerkvene slovesnosti. Ali bo mirensko ljudstvo k temu molčalo in to dopustilo?

G. Župana pa pozivljemo, naj strogo preiskuje označeno počenjanje socialistov pri njih društvenih plesih ter naj jih kaznuje radi nepostavnosti. Nadalje ga spominjamo, naj ne dovoljuje toliko javnih plesov zaradi dobička nekaterih v veliko škodo ubogih družin in cele občine, katere načelnik je. Letos je bilo pri nas toliko plesov, da je že skandal! —

Politični pregled.

Ruski car na Dunaju.

V sredo nekaj po 10. uri predpoludne se je pripeljal ruski car na Dunaj, spremljan od svojega ministra za zunanje zadeve. Na kolodvoru ga je pričakoval naš cesar z nadvojvodi in drugimi dostojanstveniki ter rusko poslansko osebo. Bila je postavljena, kakor običajno, častna stotnija. Pri prihodu carjevem podala

sta si vladarja roke ter se dvakrat poljubila. Ruski car je imel obleko avstrijskega polkovnika in sicer onega polka, kateremu je on imejatelj. Istotako je bil naš cesar oblečen v uniformo ruskega polkovnika in sicer tudi onega ruskega polka, kateremu je imejatelj. Ko sta obšla častno stotnijo, in ko je naš cesar predstavil ruskemu carju naše nadvojvode, odpejla sta se vladarja v odprti kočiji v Schönbrunn, in njima so sledili v kočijah nadvojvode ter ruski in avstrijski minister za zunanje zadeve. Po poti koder sta se vozila vladarja, je bilo razvrščenih 27 batalijonov vojakov, 10 eskadronov in 14 baterij.

Pri obedu v Schönbrunnu sta si vladarja napivala. V svoji napitnici, izrečeni v francoskem jeziku, je naš cesar najprej izrazil svojo radost, da more carju izreči dobrodošlico. Cesar je nadalje rekel, da je car se svojim prihodom podal nov dokaz o svojem prijateljstvu, katero visoko ceni in katero iskreno vrača. Nadalje je izrazil naš cesar nado, da bo popolno soglasje, ki vlada v mišljenju obeh vladarjev z ozirom na obžalovane dogodke na Balkanu, sodelovalo za dober uspeh skupne akcije glede Balkana. Končno je cesar napil svojemu zvestemu in dragemu prijatelju, carju Nikolaju.

Tudi car je odgovoril v francoskem jeziku ter napil našemu cesarju. V svoji napitnici povdarjal je složno postopanje obeh vladarjev in obeh vlad v balkanski akciji. Car je rekel med drugim: „Humanitarni namen izključuje vsako navskrižje in se more doseči s trdnostjo in vstrajnostjo, vporablja v to sredstvo, ki zagotovo resničen in trajen mir“. Ves politični svet pripisuje sestanku ruskega carja z našim velikanskim političnim pomen. Čudno pa zvane besede v napitnici obeh vladarjev, po katerih se mora ohraniti evropski mir za vsako ceno. Po tem takim bi se Rusija in Avstrija ne zganili, in bi tudi Bolgariji zabranili, ako bi hotela to storiti tudi če bi Turčija s svojimi vojniki pomorila vse kristjane v Macedoniji. Res prevelike žrtve zahteva ta evropski mir in se zanj ne more ogrevati nikdo, ki nosi v sebi še količkaj čuteče srce.

Okolo treh ur popoldne sta se odpejla vladarja v Mürzsteg na lov. Naše oblasti so odredile jako obširne varnostne odredbe. Bili sta aretirani dve osebi, in sicer neki človek z rdečo ovratnico in pa neki italijanski delavec v baržunski obleki. Poleg nadvojvodov udeležila sta se juga tudi naš in ruski minister za zunanje zadeve, kar dokazuje, da se bode na tem lovu lovilo vse kaj drugega v prvi vrsti, nego pa jeleni in srne, čeravno je v četrtek padlo na lovu vsega skupaj 63 divjih koz, in jih je med temi ustrelil car 9, naš cesar 3 in naš prestolonaslednik, Franc Ferdinand, 15.

Kriza na Ogrskem.

Vedno bolj čudno se razvijajo dogodki na Ogrskem. Mi smo trdili koj iz začetka ogrskih teženj in zahtev, da se uvede na Ogrskem pri armadi madjarsčina kot poveljni jezik, da so si v tem vprašanju vse stranke na Ogrskem jednake ter da so si v ti igri med seboj razdelile igrališke uloge. Bili pa smo tudi koj iz začetka mnenja, da so Ogri pri vsem svojem počenjanju računali na prijenljivost medrodajnih krogov, ki je postajala v zadnjih letih v resnici že prevelika. Danes smo pa mnenja, da bi Ogri gotovo te svoje igre ne vpriporili, ako bi vedeli, da trčijo na

najmerodajnejšem mestu ob tak upor, kakoršen je bilo cesarjevo armadno povelje in pa cesarjevo lastnoročno pismo na grofa Khuena, ko mu je bila poverjena sestava novega ogrskega ministerstva. Ogri namreč dobro vedo, da ji sledi, ako je izrečena s takega meša beseda A, gotovo tudi beseda B. Prepričani so pa tudi, da oni nikakor ne morejo izreči besede B, ako tudi so izrekli že besedo A, kajti znano jim je dobro, da bi bila zanje preosodopolna beseda B, beseda namreč, ki ne bi značila nič drugega nego punt. Zato je pa postal položaj Ogrov skrajno kritičen, in ta položaj se da najbolje označiti z besedami: Naprej ne vem, nazaj ne smem. Ogri so prisilili sicer ministerskega predsednika, grofa Khuena, da je podal po torkovi seji ogrskega državnega zbora svojo ostavko. Ogrski listi označujejo to kot veliko zmago ogrske ideje in se ne izrečejo veselo nad tem. Koliko uroka pa imajo Ogri, da se nad tem vesele, pokazala bo najbližja bodočnost, ki pa mora na vsak način izjaloviti ogrske šovinistične upe, ako noče naša monarhija izgubiti pred ostalim svetom ves svoj ugled. Kakor rečeno, imel je ogrski državni zbor v torek svojo sejo. Ko je predsednik izrekel nekaterim poslancem svojo grajo zaradi nekaterih neparlamentarnih izrazov, katere so rabili v prejšnji seji nasproti svojim tovarišem, in ko je poslanec Barabas, mož ki ni prišel vkljub svojim 82 letom še do pameti, preklical svoje, cesarjevo osebo žaleče besede, katere je rabil v prejšnji seji, govorili so razni poslanci ter zastopali stališče svojih strank nasproti armadnemu povelju in cesarjevemu lastnoročnemu pismu do grofa Khuena in pa nasproti izjavam istega v prejšnji seji ter nasproti izjavi dr. Körberja v avstrijskem državnem zboru. Dočim so trdili poslanci neodvisne stranke, da ne znači armadno povelje nič drugega, nego napad na ogrsko ustavo, je poslanec Andrassy, v imenu liberalne stranke tem trditvam oporekal, češ, da je ministerski predsednik grof Khuen v svoji izjavi, katero je podal v prejšnji seji v cesarjevem imenu, dovelj jasno dokazal, da ni imel cesar nikakor takega namena, ko je izdal svoje armadno povelje. Na najhujši odpor pa je naletel ministerski predsednik grof Khuen, ko je zagovarjal pred napadi našega ministerskega predsednika dr. Körberja, češ, da se nepoklican meša v ogrske zadeve. Grof Khuen je namreč rekel, da je danes v naši monarhiji na dnevnem redu armadno vprašanje in v to vprašanje se ima pravico mešati tudi avstrijska vlada, ako se isto razpravlja tudi na Ogrskem, kakor bi imela pravico mešati se ogrska vlada, ako bi se isto razpravljalo v avstrijskem parlamentu. Član 12 nagodbe iz l. 1867. določa namreč natanjko pravice raznih faktorjev do armade. V tem članu so določene pravice, katere ima do armade najvišji armadni poveljnik, to je cesar sam, potem pravice in dolžnosti do armade, katere ima ogrska vlada in pa pravice do armade, katere imati ogrska in avstrijska vlada skupaj. Ako je torej dr. Körber zastopal pravice do armade, katere so skupne obeh državnim poveljnicam, potem je bil k temu popolnoma opravičen, in se mu ne more torej očitati, da se je nepoklican mešal v ogrske zadeve. Ta izjava razburila je vse stranke ogrskega parlamenta tako, da je bil skoro jednoglasno vsprejet predlog poslanca Kossutha, da se v prihodnji seji, t. j. v sredo, otvori debata o ti izjavi minister-

skega predsednika. Ker je za ta predlog glasovala tudi liberalna vladna stranka, dala je s tem ministerskemu predsedniku nezaupnico, kar je povzročilo njegovo ostavko. V sredo je bila kratka seja, ki se je pa na predlog grofa Khuena kmalu zaključila, ter se sklenilo, da se prihodnja seja šele tedaj skliče, ko bodo sestavljeno novo ministerstvo. Čudnejših razmer si pač ne moremo misliti, nego so sedanje na Ogrskem. Ogri pa igrajo vedno drznejšo igro. Čeravno so v sredo sklenili, da se pred sestavo novega ministerstva ne snide parlament, so vendar nekateri poslanci zahtevali novo sejo, in ker je bilo teh poslancev zadostno število, moral je po obstoječem opravičniku predsednik vendar sklicati sejo za danes. Vprašanje nastane: Kdo bo pri ti seji zastopal vladu?

Češki deželni zbor.

V češkem deželnem zboru, ki se je otvoril v torek, pride te dni na vrsto tudi razprava o češki državnopravni adresi na cesarja. Čehi hočejo torej v deželnem zboru razpravljati o svojih državnopravnih vprašanjih in jim je torej malo mar za sklicanje državnega zbora.

Češki deželni proračun za leto 1903.

Deželni proračun za l. 1903 izkazuje potrebnost 54.066.561 kron, pokritje pa znaša 4.138.729 kron, ki se pokrije z nakladami in posojilom. Deželne naklade znašajo 55%.

Tirolski deželni zbor.

V tirolskem deželnem zboru so Italijani opustili obstrukcijo ter so sklenili z Nemci nekaj kompromis, ki določa dnevni red, katerega hoče deželni zbor v tem zasedanju dokončati. Na dnevnem redu so zgolj vprašanja gospodarskega pomena in pa vprašanje glede zboljšanja učiteljskih plač.

Vitez Jaworski odstopi?

V Lvovu so razširjene vesti, da namerava predsednik poljskega državnozbornskega kluba, vitez Jaworski, odstopiti. Kandidata za njegovo mesto sta grof Dzieduszycki in dr. Boborzynski, ki bo izvoljen na Czechovo mesto.

Hrvatje in madjarske zahteve po madjarskem poveljniškem jeziku.

Poslanec Breszlyensky je na svojem volilnem shodu v Veliki Gorici dejal: Hrvatje ne nasprotujejo sedanjim težnjam Madjarov, obratno čestitamo jim k vspehom, v kolikor niso na škodo ostalim narodnostim, a to je gotovo: Ako dobe Madjari madjarsko poveljevanje, tedaj bomo najodločnejše zahtevali za hrvatske polke vpeljavo hrvatskega poveljevanja.

Novi justični šef hrvatske deželne vlade.

Vseučiliški profesor dr. Marjanović je imenovan justičnim šefom deželne vlade. —

Rusija in židovski umetniki.

Notranje ministerstvo je židovskim umetnikom prepovedalo bivanje v mnogih ruskih okrajih in določa, da smejo nastopati le v takozvanem naselniškem okraju. —

Manjše število novincev na Francoskem.

Iz Pariza poročajo: Število vojaških novincev za leto 1904 bo znašalo 196.000 mož proti 232.000 možem v letu 1903. Vzrok, da se je število vojaških novincev za 36.000 mož zmanjšalo, je ta, ker je vojno ministerstvo nabornim komisijam zapovedalo, naj strogo izbirajo. Kakor se

(Dalje v prilogi.)

Spomini na Bosno.

Znabiti sl. uredništvu vstrežem, ako mu podam ravno o petindvajsetletnici bosanske okupacije nekaj zanimivih zapominov vojaka, našega rojaka, ki se je okupacije udeležil od začetka do konca. Pravil mi je tako-le:

Dne 17. junija 1878. sem moral odpotovati iz l. k. c. in kr. pionirskemu polku. Dne 28. julija smo stali na levem bregu Save pri St. Gradiški. Ta dan je došlo povelje od princa Wirtemberškega, da naj se skrbno preišče nasprotni breg, če ni tam znabiti položena kaka mina. Za to preiskovanje desnega brega je bila določena 20. stotnija, pri kateri sem tudi jaz služil. Stotnik Lafal nas je pozval, da naj se oglasi 9 vojakov, kateri hočejo iti prostovoljno breg preiskovati. Oglasilo se nas je 8 Slovencev in 1 Nemec. Zjutraj ob 7. uri 29. julija smo odrinili od avstrijskega brega v čolnih s svojim stotnikom. Ta je držal v eni roki sabljo v drugi pa revolver ter nas je vedno opominjal puške držati pripravljene za streljanje. Prišli smo srečno na desni breg

preiskovanjem je jahal po bližni cesti neki turški major, kateri je skrbel, da so se raz cesto umaknila kmečka kola, za nas se pa še zmenil ni. Ko je bilo preiskovanje končano, je dal stotnik na levi breg znamenje, in kmalo po tem je neki parobrod prepeljal vojake tržaškega polka na bosansko stran. Ko se je to zgodilo, so naredili pionirji plavajoči most za prehod vojske, mi pa smo odšli v Brebir razobesiti avstrijsko zastavo na trdnjavo; kar se je zgodilo brez opovere. — Pravili so nam, da je Wirtemberg zahteval, da se mu sporočijo imena devetih mož, ki so prvi prekoračili Savo, da bodo odlikovani. Tako sem bil pozneje še dvakrat zaznamvan za odlikovanje, pa ostalo je samo pri zaznamvanji.

Še ta dan smo začeli popravljati silno slaba pota in mostove. Naša pehota je korakala proti Banjaluki, 30. julija smo prišli tudi mi v Banjaluko, kjer so nas nastanili po železniških vozovih. Pa še tisti dan je bilo treba odriniti proti Toprini, kamor smo dospeli 1. avgusta vsi zmučeni, ker smo morali vozove, na katerih so vozili žico za brzojav, skoraj

Dasi celi dan nismo imeli v ustih drugega ko „komis“, smo vendar četudi brez večerje, hitro plegli po polji in zaspali, dasi je deževalo, da smo bili do kože mokri. Moj tovariš je ležal v razoru, kar začne voda pred njega teči, pa vendar se ni prebudil. Ko sem to zapazil, ga zbudim; malo višje se je pomaknil, pa je zopet spal. Zjutraj smo odkorakali na Kandinovodo. Celi dragi dan nas je pralo, a zmočiti nas ni moglo več, ker še tako ni bilo suhe nitke v naši obleki. Zvečer smo si postavili šotore iz vej in praproti. Komaj smo bili s šatori gotovi, kar dojde ukaz, da moramo iti nemudoma nazaj proti Banjaluki pota popravljati, in sicer od tod proti Novimselam. Tu smo dobili bosanske delavce na pomoč. Do 13. avg. je ostala naša stotnija skupaj, ta dan pa smo se razdelili ob cesti, katero smo delali. Tabor smo imeli v Novih Selah, kamor smo morali iti vsi prenočevati. Dne 14. avg. je bilo poslanih 12 mož iz tabora, da bi nadzorovali bosanske delavce na cesti.

Ker smo se mislili v tem kraju varne, smo sli brez orožja na delo. Od

poldrugo uro hoda. Tistega dne ob 3/4 na 8. uro zjutraj zaslišimo nad nami trobati v turške rogove. Strašen krik in streljanje se sliši. Mahomedanci so nam za hrbtom napravili ustajo ter so napadli eno tržaško stotnijo, ki je bila na patrulji. V kratkem času je bila patrulja uničena. Naši delavci so bežali, kar se je dalo, in so srečno pete odnesli. Druga pa je bila z nami in z vozniki. Eden pionirjev je šel na hrib, da bi vidil, kam so se ustaši obrnili; ker so pa krogle krog njega frčale je pritekel nazaj s poročilom, da so se ustaši obrnili proti nam. Ker smo imeli do Banjaluke le 3/4 ure hoda, se nismo s prva zmenili na streljanje dosti, mislili smo, da se lahko nmaknemo v mesto. Prevarili smo se. Naenkrat vidimo sovražnika pred in za nami. Ker smo bili brez orožja, je vsak gledal, kam bi se skril. Šest naših vojakov je bežalo proti gori, kar jim visoka stena pot zapre. Zadej je bil ljuti sovražnik, spredaj strma stena. —

(Konec pride.)

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunaska cesta št. 15 v Medatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovanec popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Edina slovenska zavarovalnica!

Naznanilo preselitve

Naznanjam sl. občinstvu, da sem preselil svoj zobozdravniški atelje s prvim oktobrom v

Corso Giuseppe Verdi št. 19

(poprej Vrtnice ulice) nasproti ljudskemu vrtu in ordinujem od 9.—12. ure predpoludne in od 2.—5. ure popoldne.

Med. univ. dr. B. Pikl,
zobozdravnik v Gorici.

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanjam svojim cenjenim gospodom, odjemalcem iz mesta in dežele, da sem preložil svojo krojaško delavnico, zalogo sukna in gotovih oblek iz dosedanjih prostorov v ulici Josipa Verdija št. 26,

v pritlične prostore hiše št. 33 iste ulice nasproti stavbišču „Trgovskega Doma“.

Anton Krušič,
kroj. mojster v Gorici, Jos. Verdijeva ulica 33.

Važno za gg. trgovce z jestvinami in cenjene gospodinje!

Podpisani s tem uljudno naznanjam, da mi je poverila z dnem 1. t. m. tvrdka:

ZNIDERŠIČ & VALENCIČ

prva kranjska tovarna testenin

zalogo in zastopstvo svojih slovečih in priznanih izdelkov.

Zaloga preskrbljena bode zadostno z vedno svežimi „Nirskimi testeninami“ vseh vrst, ter se bo iste oddajalo v originalnih zabojih po dosedanjih cenah. Pri tej priliki opozarjam slav. občinstvo tudi na zalogo izborne moke iz valjčnega mlina: **W. Jochmann** iz Ajdovščine.

Prevzel sem tudi zastopstvo za prodajo kavinih surogatov „Prve jugoslovanske tovarne“ iz Ljubljane in zastopstvo za prodajo Ciril-Metodovih družbenih vžigalic.

Proseč naklonjenosti za to moje novo podjetje se v svrhu cenj. naročil na gori navedene domače izdelke rojakom iz mesta in dežele toplo priporočam in beležim

Z odličnim spoštovanjem

JOS. ROVAN

Gorica, ulica Rabatta št. 20—22.

Priporočilo! Fr. Podberšič, Priporočilo!

avtorizovan kamnoseški mojster, Gorica, Tržaška ulica št. 17.

priporoča slav. občinstvu za bližajoči se „vseh vernih duš“ dan svojo bogato

zalogo

različnih nagrobnih spomenikov, bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 kron in više. — V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, umivalnike za kuhinje, zlebe itd. Sprejema in izdeluje vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela pri cerkvah, šolah, drugih stavbiščih itd. po prav zmernih cenah.

Naznanilo preselitve!

Dr. Fran Pavletič,
odvetnik v Gorici,

naznanja, da se je s svojo odvetniško pisarno preselil v Gledališko ulico (Via del Teatro) št. 11 (prenovljena hiša tik cerkve „Imakolate“) I. nadstropje.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kateri je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledenih boleznih, ublažujejo kataris izmeček, odpravijo nadubo, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izviraajoče bolezni.

Te kapljice so najboljše sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja.

Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4.— h	4 ducat (48 steklenic) K 14.— h
2 „ (24 „) „ 8.— „	5 „ (60 „) „ 17.— „
3 „ (36 „) „ 11.— „	

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka, ter popolnoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič, župnik; Ilija Manić, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Sejanić, kmet itd. itd.

„Mestna lekarna“, Zagreb,
Markov trg hiš. šte. 40, poleg cerkve sv. Marka.

ROMANJEV NAST. GORO

in slav. občinstvu sploh
se priporoča v obisk

Kavarna „Central“

v Gorici na Travniku
(Piazza grande) tik
cerkve sv. Ignacija.

„Centralna“ posojilnica

v Gorici,

pradnje od 1 avg. naprej
od 8. zj. do 1. pop.

Leop. Reja, gostilničar „Pri Golobu“ na voglu ulice Morelli

Priporoča pristna briska be-
la in črna vina. — Izborna
kuhinja postreže o vsakem
času z okusnimi mrzlimi in
gorkimi jedli.

Zastopstvo za prodajo pra-
vega ljubljanskega kislega
zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se pri-
poroča slav. občinstvu v mestu
in na deželi.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furianskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih v
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-ugarske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25.

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičeveg
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Jakob Miklus,

trgovca z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva, rakev (trug), vinskih po-
sod, stiskalnice za vino in sadje
vsake velikosti

v Pevmi,

za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, ter na novo otvor-
jeno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega
mosta proti Gorici v hiši g. Fo-
garja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa
v sodarsko in kolarsko stroko
spadajoča dela, in postrežba z
lesom po najnižji ceni. —

Prva kranjska z vodno silo na turbino delujoča tovarna stolov

Fr. Švigelj,

na Bregu p. Borovnica, Kranjsko,

priporoča sl. občinstvu, preč. duhovščini,
imejteljem in predstojnikom zavodov in
šol, krčmarjem in kavarnarjem, ravna-
teljstvom uradov, gg. brivcem itd. itd.
natančno in trpežno izvršene

stole, fotelje, vrtno stole, gu-
galnike, naslonjače itd. itd.

po kar najbolj nizki ceni.

Blago je iz trdega, izbranega lesa, poljubno li-
kano ali v naravni boji imitirano. — Največja izbira
stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstenine. — Na
željo pošlje trdka najnovejšo obširno ceniko z nad
800 slikami, iz katerih se razvidi oblika blaga in cene,
franko. — Naročevalcem na debelo znaten popust.

Očarana

sem jako od lepote in
dobrote Tvoje obleke.

Kje vendar Ti kupuješ
tako krasno blago? Povej mi vendar!

v „Krojaški zadrugi“

Gosposka ulica št. 7.

katera trdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici.

Kako je li to mogoče, saj sem vendar čitala
v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“
nikakega blaga več.

Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj
se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto
založeno tako velikansko zblagom, da bodeš kar
strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna mno-
žina raznega blaga za vsaki spol, in za vsaki letni
čas, kakor krasne Zephyrje, batiste, perkal, svile,
Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško
sukno po vsakej ceni in izberi.

Tam dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste
jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenine,
hlačevine, volnene odeje, kovtre žepne rute itd. Tam dobiš
tudi vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Videla sem
tam tudi krasne vzorce že naročenega blaga za jesenski čas.

Na zahtevo se pošiljajo uzorci brezplačno. Cene so tako
nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne. Torej pridi in
poskusi, in gotovo boš zadovoljna!

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri
okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«,
ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo
in odjemajte jo le v isvirnih zavojih, kakršenega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
vsečina 500 gramov

Kathreiner

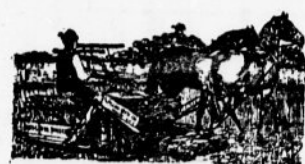
Kneippova sladna kava

v polnih zavojih

Kathreinerjeve tovarne

Monakovo.

Ivan Schindler, Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane
stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in
grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za
seno, mlatilnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito, lu-
ščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje
repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, se-
salke za vodnjake in gnojnice, vodovode, žel. cevi itd.

Od sedaj vsakomur po zopet zdatno znižanih
cenah! Ravno tako vse priprave za kletarstvo:
medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konop-
ljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva,
škrinje za led, stroje za sladoleđ, priprave za izde-
lovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo,
kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za
živino, tehtnice na drog, stebarske tehtnice, namiz-
ne tehtnice, decimalne tehtnice; železno pohištvo,
železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja
in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače, kle-
parje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke!

Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno.

Prekupcem in agentom posebne prednosti!

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Pišo naj se naravnost:

Ivan Schindler,

Dunaj III., Erdbergstrasse št. 12.

kaže, so bili na Fracozkem zelo slabi mladeniči k vojakom potrjeni, da se je zamogla vojna sila držati pri svojem normalnem številu. Skušnje, katere so se naredile pri teh slabotnih vojakih, so bile očitno take, da je bila vojna oblast prisiljena — in to prvič po letu 1870 — zmanjšati število novincev.

Macedonski dogodki.

Vest, da je prišlo med Turčijo in med Bolgarijo do nekega sporazumjenja, katero smo po drugih listih poznali tudi mi in jo priobčili v zadnji številki našega lista, je prezgodnja. Med Turčijo in Bolgarijo so se zadnje dni res pričela neka pogajanja, ali ostala so brez uspešna, in ni sploh nade, da bi se sprijaznili te dve državi. Razmere med njima so danes napete, kakor so bile pred par tedni. Turčija pošilja dan za dnevom svoje vojaške čete na bolgarsko mejo in ravno tako se pripravlja tudi Bolgarija na vojno, kakor bi imela ista jutri začeti. Kako pa naj bi se tudi sporazumeli Turčija in Bolgarija, ko je sultan, kakor zatrjujejo poročila iz Carigrada, ravno te dni podpisal dekret, vsled katerega se imajo pomoriti vsi ustaši bolgarske narodnosti, ki se nahajajo v turških rokah in naj so bili ti oboroženi ali ne, ko so prišli turškim vojakom v pesti. Turški listi bi radi prepričali svet, da je ustaja skoro potlačena, ali to ni res, marveč le nasprotno je resnica. Ustaja se namreč vedno bolj širi in zaustavila ne bode ustaje Turčija, to stori ti zna le zima in pa velik sneg, ki z pade morebiti že v najkrajšem času po macedonskem gorovju. Turški vojak po napadu na macedonske gorovje. Turški vojak po napadu in žejejo neprestano ter koljejo kristjane in jih more na najgrozovitejša načina. Od začetka ustaje pa do danes pomorili so Turki že nad 70.000 kristjanov, največ seveda starčkov, žen, deklic in otrok. Napredna Evropa ki ima vedno na jeziku civilizacijo in človekoljubje, katero ne prevladuje pa nič drugega nego zgolj le grda ebičnost, hinvstvo in brezčutnost, gleda na vse te grozovitosti z mirnim očesom ter tako hladnokrvno, da se bodo poznejši rodovi kar stresali ter se sramovali svojih pradedov, ko bodo o tem čitali v zgodovini. — Pa ne samo macedonskim Bolgarom ne prizanašajo turški vojak, repati in požigati so začeli zadnje čase tudi po grških vaseh in krajih.

Domače in razne novice.

Komur tiče! — Z današnje številke nastopili smo tretje četrtletje t. l. Pregledovaje naše knjige pa smo našli, da je še dosti naših gospodov naročnikov, ki niso poravnali naročnine za tekoče leto, in nekateri celo še za prejšnja leta. Prosimo torej dotičnike, da se nas vendar vže enkrat spomnijo, ter nam kmalu zaostalo naročnino doposladi blagovole. —

Cesarjev imendan. — Jutri se bode po širni Avstriji praznoval imendan našega vladarja, cesarja Franc Jožefa. V ta namen bode tudi v gorški stolni cerkvi slovesna sv. maša, katere se bodo udeležili predstojniki tukajšnjih civilnih in vojaških oblastij. Zavodi „Šolskega Doma“ so imeli v ta namen danes mašo in praznujejo danes cesarjev imendan.

Osebnostna vest. — Ravnatelj na ljubljanskem učiteljskem je imenovan g. Anton Črnič, glavni učitelj na istem zavodu.

Imenovanja in premeščanja. — Predsedništvo tržaškega nadsodišča je imenovalo za sodna kancelista pisarniška pomožna uradnika, in sicer: g. Rudolfa Buttignona za Lošinj in g. Angela Martelanca za Podgrad.

Premestilo pa je sodnega kancelista Josipa Šajino iz Lošinja v Trst in sodnega kancelista g. Art. Čotarja iz Podgrada v Sezano.

Obletnica po dr. Josipu Pavlici. — V ponedeljek dne 5. t. m. bo leto, od kar je zatisnil oči dr. Josip Pavlica, nekdanji urednik „Prim. Lista“. Priporočamo ga vsem č. naročnikom v molitev.

Duhovske vesti. — Za prefekta v deškem semenišču na mesto č. g. Izajje Božiča je prišel č. g. Roman Romano iz Fiamicella.

Za „Šolski Dom“ prejelo naše upravnilstvo: Jerkič, fotograf v Gorici 5 K. Hvala!

Beda na Goriškem. — Nekatero občino na Goriškem so vsled požara in raznih ujm v tekočem letu močno trpele. Posebno občine, katerim je največji ali edini dohodek skupilo za sadje in vino, so hudo prizadete. Sedaj je bilo

jaznih vremenskih razmer le pičlo rodila. Po nekaterih krajih se niti ne pokrijejo stroški, katere zahteva obdelovanje trte. —

Požar v Bovecu je naredil veliko škode; mnoge družine so zgubile vse, kar so imele, celo obleko, hišno opremo ter vsa živila in pičo. Naravno je, da so se dotične občine obrnile za hitro in izdatno pomoč na c. kr. vlado.

Državni poslanec dr. Gregorčič je z ozirom na ta žalostni položaj stavil v državnem zboru dne 25. sept. dva nujna predloga, katerih eden zadeva občine, ki so po ujmah trpele in v katerih se že nahaja ali žuga pomankanje in beda, drugi pa posebno bovški trg, kjer treba ne samo z nova zidati hiše in poslopja, ki so pogorela, marveč tudi urediti pri tej priliki državno cesto in nekatere ulice.

Gledé Bovčanov pri užil se je dr. Gregorčič tudi zastopnik kmečkih občin g. Oskar Gabrček, ki je stavil prvemu slični predlog.

Na c. kr. vladi je zdaj, da škodo in bedo natanko preišče ter da potrebno ukrene, da ljudstvo čez zimo ne ostane brez strehe in živila, brez potrebne hrane in oblačila. Denarna podpora, brezplačna živila, brezobrestna posojila in javna dela so neobhodno potrebna.

Kamenjani učenci „Šolskega Doma“. — „Gazzettino Popolare“ prinaša v današnji številki doslovno tole: „V sredo zvečer se je zbralo na Goriškem dvajset italijanskih šolskih otrok, oboroženih s kamenjem, da bi z njim napadli 8 učencev „Šolskega Doma“, ki so se morali po oni strani vrniti iz šole domov. Komaj so se približali slovenski učenci, napali so jih italijanski učenci s kamenjem na grozen način. Tudi drugi mimoidoči ljudje bili so v resni nevarnosti in so se zaradi tega vrnili na Korenj in opozorili o tem kar se godi mestnega stražnika Jausig-a, ki je potem dotične ljudi spremljal. Šolske je pri ti priliki srečal slovenske otroke, ki so se jokajoč vrnili z Goriškega proti Kornju, in za katerimi so italijanski otroci, kamenjajoč jih, tekli. Ko so italijanski učenci zagledali stražnika, zbežali so pred njim ter izginili za Ražovnarji. Neki slovenski učenec iz Solkana bil je močno ranjen na čelu, drugemu je istotako priletel kamen od zadaj v glavo ter ga močno ranil. Več slovenskih učencev pa je bilo lahko ranjenih. To v resnici ne dokazuje omiko. In ako smo mi pri drugih prilikah ostro obsojali ultranacionalne čine Slovencev, ne moremo danes storiti od manj, da ne bi obžalovali neomikano in surovo ponašanje Italijanov, kateri bi morali, kot ljudstvo stare kulture, druge podučevati v omiki in ne bi smeli biti potrebni, da se uče omike od drugih“. Tako piše doslovno italijanski list, in mi ne pristavljamo danes temu poročilu ničesar. Poklicani činitelji pa naj zadevo preiščejo in naj poskrbe za to, da se ne bodo več ponovili taki prizori.

Popravek. — V zadnji številki urinila se je pomota v vest, da je bil na 14 dni zapora obsojen radi razgrajanja neki mlinar iz St. Petra. Rečeno je bilo, da je bil obsojen Anton D., dočim je bil v resnici obsojen Alojzij D.

Občni zbor slov. kat. delavskega društva v Gorici bo dne 18. oktobra ob 3^{1/2} popoldne v prostorih gostilne pri Gorjancu.

10 milijonov lir za poštlanje Slovencev in Hrvatov v Primorju in v Dalmaciji. — Društvo „Dante Alighieri“ je sklenilo, da si izposodi pri raznih bankah v Italiji 10 milijonov lir, da bi lažje izvrševalo svojo nalogo. Da bode največ tega denara dobilo društvo „Lega Nazionale“, o tem ni dvoma, kakor tudi ne o tem, da bodo otroški vrtci in „Legine“ šole kakor gobe iz tal vedno bolj rastle po slovenskih in hrvatskih občinah v Primorju in v Dalmaciji. Naj bi vendar ti komedijanti rajakom, katero si morajo služiti sedaj na tujem, kakor pri nas v Avstriji, na Fracozkem in v Ameriki.

Tepež med vojak in odpustniki. — V sredo je odpotovalo s tukajšnjega kolodvora s popoldanskim poštnom vlakom 362 odpustnikov. Pred odhodom pa je nastal med njimi prepir. Onega, ki je provzročil prepir, so zaprli in obdržali tukaj.

Gobe na našem trgu. — V sredo je bilo na našem trgu kakih 142 košov gob na prodaj, ki so tehtale 35 kvintalov. Med temi gobami je bilo tudi več strupenih, in so bile zaradi tega konfiscirane. Torej pozor na gobe, katerih ni varno kupovati, ako ne na trgu.

Brinjevec proti glistam je prodajal po našem mestu neki Lovrenčič z Goriškega na Fracozkem in v Ameriki.

Zlinski urnik na pošti. — S 1. oktobrom dobivajo se pisma in druge poštna pošiljatve na tukajšnji pošti ob 8. uri mesto ob 7. zjutraj, kakor se godi v poletju. Ob ti uri se tudi pisma raznašajo.

Otvorjanje in zapiranje prodajalnic v našem mestu. — Večina goriških trgovcev je sklenila, da se prodajalnice, počenši s 1. oktobrom, odpirajo ob 8. uri zjutraj, a zapirajo ob 7. uri zvečer.

Semenj sv. Mihaela. — Semenj sv. Mihaela v Gorici prične v ponedeljek dne 5. t. m. in bo trajal 8 dni.

Taki so. — Taki so namreč Italijani, brezobzirni, kjeroli se naselijo. Jeden tak je tudi neki Luigi Turri, krojač, ki je prišel s trebuhom za kruhom k Sv. Luciji na Tolminko in se tam naselil. Odprl je namreč svojo krojaško delavnico ter obesil nad vrati iste tablo z napisom Luigi Turri, sartoria, Schneider. Ako ni to skrajna brezobzirnost da ne rečemo celo predrznost in konečno celo izzivanje, potem ne vemo kaj bi morali še kot tako zaznamovati. Ta privandran polentar, ki si hoče krotiti svoj lačni laški želodec v čisto slovenski vasi, daleč proč od italijanske meje, prezira popoluoma izključno slovenski značaj te občine in njenih prebivalcev. To je pa že malo preveč.

Razširjanje štiri razrednih ljudskih šol. — V Sežani in v Komnu se razširita tamošnji štiri razredni ljudski šoli v petrazrednici.

Iz Trente nam pišejo: — Kakor vže naznanjeno, so lani začeli graditi 1 m široko pot od Sočinega izvira na Vrševec in letošnjo jesen jo dogotové do vrha, v višini 1616 m; upati je, da se bo prihodnje leto nadalje gradilo do doline Pišence. S to potjo bo dobro vstreženo Trentarjem in pa — turistom, ki vzljubijo tu pa tam tudi boljše poti. Gradnjo vodi okr. glavarstvo v Tolminu.

Vže par let se govori tudi o nadaljevanju ceste od Loga (trentskega) do cerkve, v daljavi dobre 1^{1/2} ure; kedaj se pa začne delo, ki bo precej težavno in strošno, ne vé nihče razven morda c. kr. vlade.

Mesto pisarja je razpisano na okrajnem sodišču v Kanalu. Plačilo 2 K 20 st. na dan. Prosilci morajo dokazati poznanje deželnih jezikov. Prošnje do 13. oktobra predstojništvu rečenega okrajnega sodišča.

Deželni odbor razglaš. — Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici se začne poletni novembra meseca t. l. nov dvoletni tečaj. Deželni odbor je dovolil za dvoletni tečaj 1903-1905. 15 prostih mest za mladeniče, ki so doma iz Goriško-Gradiške. Prošnje za sprejem je doposlali vodstvu oddelka. dež. kmetijske šole do 15. oktobra t. l. Da se mladeniče sprejme v šolo, je treba dokazati:

- da so stariši ali varuhi zadovoljni, da vstopi v šolo. Zato ima podpisati prošilčevo prošnjo oče ali pa varuh;
- da je prosilec dovršil 16. leto, kar ima dokazati s krstnim listom. Le če je kedo telesno posebno krepak, sprejme se tudi po dovršenem 15. letu, če ga vodja, kateremu se ima osebno predstaviti, prej nego prošnjo vloži za sprejem sposobnega spozna;
- da je lepega нравnega vedenja, kar ima dokazati s spričevalom ondodnega županstva;
- da je dovršil ljudsko šolo z dobrim uspehom, kar ima dokazati s spričevalom ondodnega županstva;
- da je telesno sposoben izvrševati navadna kmetijska dela, kar ima dokazati z zdravniškim spričevalom;
- da je dovolj izobražen, kar ima dokazati s sprejemnim izpitom;
- prosilci za prosta mesta, morajo dokazati z ubožnim listom, da so sinovi ubogih starišev.

Prošnje morajo biti kolekovane s kolekom ene krone.

Dijaki s prostim mestom, dobivajo hrano in stanovanje brezplačno. Sprejmejo se tudi plačujoči učenci, ti pa morajo priložiti prošnji, poleg od a do g navedenih dokazov, tudi izjavo starišev ali varuha, da se obvežejo plačevati za učenca 20 kron za hrano v predpilih mesečnih obrokih. Tudi plačujoči učenci dobivajo stanovanje brezplačno.

Vsi sprejeti učenci morajo bivati v zavodu, zato imajo prinesiti s seboj: vsaj 2 para rjuh, 1 par prevlak za zglatje, 2 para spodnjih hlač, 2 navadni in 2 boljši srajci, 6 parov nogavic, 6 žepnih rut, 2 obrisalki, par boljših in par močnejših čevljev, jedno vsakdanjo in jedno praznično obleko.

Za snazjenje perila mora vsaki sam

brez tehtnega vzroka (t. j. ne radi bolezn, vojaščine ali družinskih razmer) pred končanim tečajem, morajo povrniti vse dotlej nastale stroške za hrano.

Teoretičen pouk je vsaki dan od 8. do 12. ure popoldne in poučuje se: Prvo leto: spise, računstvo, geometrija in risanje, zemljepisje, fizika, kemija, živalstvo, rudništvo, rastlinstvo, splošno kmetijstvo, čebeloreja in sviloreja.

Drugo leto: spise, računstvo, zemljemerstvo in risanje, posebno rastlinogojja, živinoreja, živinozdravstvo, kletarstvo, trtoraja, sadjereja, gozdarstvo in vrtnarstvo.

Praktične vežbe so vsak dan popoldne.

Ravnateljstvo zastavljalnice in ž njo združene hranilnice razposlalo je te dni sledečo okrožnico: Ravnateljstvo hranilnice se je prepričalo, da je glede odplačevanja glavnice vkljub določbam zadolžnic, prav malo dolžnikov upoštevalo sklenjeni način povračevanja, kajti obstojajo še dan danes posojila od prvih let osnove hranilnice to je od l. 1866. v svojem prvotnem znesku.

Potreben je tedaj način bolj racionalnega odplačevanja, ki bi bilo tudi bolj priležno domačemu ali javnemu gospodarstvu; vsled tega je ravnateljstvo pripravljeno privoliti pozameznim dolžnikom na njihove prošnje odplačevanje glavnice in obresti v enakih letih ali polletnih obrokih na podlagi samih 4^{1/2}%; takšni letni razdolžni znesek bi znašal

pri dobi 20 let	7.53%
30	6.04%
40	5.36% in
50	5.01% glavnice.

Ne glede na to, pa bi lahko dolžnik poravnal svoj dolg, če mu bo tako ugalajlo, vsaki čas, tudi pred v razdolženem črtežu določeni dobi.

Preosnova navadnega posojila v amortizacijo ne prouzroči nikakih stroškov in dotična ustmena ali pismena prošnja naj se predloži gori navedenemu ravnateljstvu.

C. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu razglaš. V smislu § 201 zakona od 25. oktobra 1896 d. z. št. 220, mora vsak, kedor je v kraljevinah in deželah zastopanih v državnem zboru dolžan izplačevati za eno osebo prejemkov na plačilu ali pokojnini, označenih v § 167 na leto več kakor 1200 kron, predati vsako leto davčnemu oblastvu naznanilo o osebah, ki imajo pravico do teh prejemkov, navede njih ime, stanovašče in posel, potem višino in vrsto v prejšnjem letu izplačanih prejemkov. —

Pri stalnih prejemkih je napovedati njih izmero ob času, ko se je dalo naznanilo; pri premenljivih zneskih pa tisti znesek, ki so dosegli v zadnjem letu, t. j. v dobi dvanajstih mesecev pred oddajo naznanila; n. pr. če se je oddalo naznanilo 20. oktobra 1903 tisti znesek, ki je bil izplačan v času od 20. oktobra 1902 do 19. oktobra 1903.

Kedar se niso stalni ali premenljivi prejemki skozi vse leto ali so se izpremenili med letom, tedaj se povedati način (nastop službe, zvižbo ali znižbo prejemkov, istop iz službe) in čas te premembe (dan, katerega je nastopila prememba, oziroma dan, od katerega, ali do katerega so bili izplačani prejemki), in pa letni znesek, ter v resnici izplačani znesek.

Na temelju napominjanih zakonskih določb in na temelju čl. 40 izvršitvenega predpisa k IV. poglavju označenega zakona, predpisa objavljenega v d. z. št. 108 od leta 1897, pozivljajo se radi priprave za odmero osebnega dohodninskega davka za leto 1904 delodajalci, koji plačujejo prijeme imenovanih vrst, naj predložijo ona naznanila in sicer v neposredno-državnem mestu Trstu in okolici pri č. kr. davčni administraciji, v Gorici, Gradiški in v Istri pa pri pristojnih okrajnih glavarstvih, davčnih oblastih prve stopinje, in sicer najkasneje do 31. oktobra 1903. —

Uzorcji za naznanila dobé se brezplačno pri pristojnih davčnih oblastih I. stopinje (toraj za Trst in okolico pri c. kr. davčni administraciji, v Gorici, Gradiški in v Istri pa pri pristojnih okrajnih glavarstvih).

Kazenska določila radi neresničnih naznanil ali opusta teh naznanil, naba-jajo se v §§ 240, 241, 243 št. 6 in 244 zak. 25. oktobra 1896 d. z. št. 220.

Ministerski predsednik, dr. Körber v Trstu. — Dne 21. oktobra bodo spustili v morje nov Lloydov parnik, ki bo nosil ime ministerskega predsednika dr. Körberja. Pri ti priliki pride dr. Körber v Trst, kar se ne bo zgodilo prej.

Spušcanje nove vojne ladije v morje. — V nedeljo predpoludne bodo v Trstu spustili v morje novo vojno ladijo, imenovano „Nadvojvoda Karol“. Ta nova ladija je največja izmed vseh vojnih ladij, kar jih ima Avstrija. V ta namen prideta v Trst nadvojvoda Reiner in nadvojvodinja Marija, ki je namenjena za kumico. Pa tudi več drugih članov cesarske hiše se udeleži te slovesnosti. Nova vojna ladija meri v dolžini 118 metrov 55 cm, široka pa je 21 metrov in 72 centimetrov. Nosila boede težo 10 600 tonelat. — V Trst je v ta namen priplulo že več vojnih ladij.

Slovenščina na tržaških sodiščih. — Pred nekaj časom prišlo je v Trstu do tega, da se vrše na tržaškem deželnem sodišču kazenske obravnave proti slovenskim obtožencem v slovenskem jeziku, posebno v takih slučajih, v katerih so bili sestavljeni dotični preiskovalni sodni spisi in na podlagi teh tudi obtožnica v slovenskem jeziku. K takim razpravam so prišli večkrat kot zagovorniki italijanski odvetniki, ki, ali niso bili slovenskega jezika v resnici zmožni, ali pa tudi ga niso hoteli umeti. Ker pa se ti ljudje ne morejo postaviti na pošteno stališče pravičnosti in nočejo ničesar slišati o tem, da kar je njim drago je drugim prav, zagnali so strašen krik proti ti jedino pametni in pošteni, in poleg tega tudi pravični odredbi tržaške sodne oblasti. Zbrala se je celo tržaška odvetniška zbornica ter napravila pritožbo proti takemu pravičnemu postopanju na pravosodno ministerstvo. To pa je rešilo te dni omenjeno pritožbo ter povedalo tržaški odvetniški zbornici, da bode vseh križev in težav konec, ako bodo zagovarjali slovenske obtožence slovenski odvetniki, italijanske obtožence pa italijanski odvetniki. Bolj pametne in po vsem preproste rešitve pravosodno ministerstvo pač ni moglo izdati. Sicer pa naj se italijanski odvetniki nauče slovenskega jezika, ako hočejo pri Slovencih iskati in dobiti zaslužka, saj delajo tako slovenski odvetniki, ki hočejo zagovarjati tudi italijanske stranke ter dobivati tudi od njih zaslužka.

4 štipendiji za gimnazijce. — Začetkom šolskega leta 1903—1904 so po tržaškem namestništvu 4 štipendiji, vsaki letnih 210 K, gimnazijcem pristojnim v Trstu ali v kako istrsko občino. Prošnje je nložiti do dne 10. oktobra t. l. na tržaškem magistratu.

Nov slovenski obrtnik v Trstu. — Te dni otvori na Corsu, blizu lesnega trga, g. Dragotin Vekjet od Sv. Magdalenke Spodnje svojo zlatarsko delavnico in prodajalnico.

Laski dijaki predložijo te dni oblasti prošnjo, naj jim bo dovoljeno nositi znake v barvah italijanske trobojnice, namreč belo-rdeče-zelene. Sklenili so pritožiti se do najvišjega mesta, če jim namestništvo ne bo tega dovolilo.

Iz Pulja poročajo, da so tri vojne ladije ondi pripravljene, da lahko vsak trenotek odplovejo. Dopustov nihče več ne dobi. Te priprave imajo namen, da avstrijska vojna mornarica vsak hip lahko posreduje v orijentu.

Velika tatvina v Poreču. — V Poreču so neznani tatovi udrli vrata tamonjske agencije parobrodne družbe „Istria Trieste“ in odnesli iz neke miznice 2700 kron v bankovcih in zlatem denarju. Tatovi so morali biti najbrž trije in so morali dobro poznati prostore v agenciji in vedeti tudi, da je bilo ravno tisto noč v agenciji precej denarja. „Ed“.

Domovinska pravica finančnih stražnikov. — Ministerstvo za notranje reči je priznalo te dni, reševaje neki utok, da imajo finančni stražniki domovinsko pravico v kraju, kjer so nameščeni. Omenjeno ministerstvo se sklicuje na § 6. službene pragmatike izdane za finančne stražnike l. 1843, kjer je rečeno, da pripadajo stalno nameščenim finanč. stražnikom iste pravice, kakoršne pripadajo ostalim stalno nameščenim državnim uslužbencem.

Vegov spomenik v Ljubljani. — Gospod državni poslanec Povše je izročil vojnemu ministru prošnjo moravškega odbora za Vegov spomenik. Vojni minister, rojen Ljubljčan, je zadevi jako naklonjen in bode dovolil, da se bodo smeli darovi za spomenik junaka in učenjaka Vega nabirati v celi armadi, tudi koncerte bodo smele vojaške godbe prirejati v prid Vegovega fonda. Izjavil je tudi, da nima nič proti temu, če so aktivni častniki udje Vegovega odbora. Fem. baron Fejervary, kancelar reda Marije Terezije, je pa stotniku Kavčiču obljubil, da bode toplo priporočal odborovo prošnjo do cesarja za subvencijo iz zaklada reda Marije Terezije. Ker je Vega, če ni bil v vojski, večinoma na Dunaju živel in

Dunaju spisal in izdal svoje prvo matematiško delo: „Vorlesungen über die Mathematik“ in njegove ostanke tudi krije dunajska zemlja, bode tudi dunajski občinski svet daroval prispevek za Vegov spomenik.

Vedno lepše. — V neki gostilni pri Jesenicah zbralo se je te dni več tovarniških uradnikov. Bil je pa poleg tudi neki c. kr. uradnik, ki je pridržen ministerstvu na Dunaju. Ko so se ti gospodje prilično najeli in napili, vstane dotični c. kr. uradnik in intonira nemško izdajalsko pesem „Die Wacht am Rhein“. Pri ti priliki vstanejo vsi po koncu ter navdušeno pojó. Le neki uradnik si je zamašil ušesa ter je obsedel. To se je pa c. kr. uradniku tako za malo zdelo, da je rekel, da bi dotičnika gotovo pretepli, ako bi se nahajal v kaki drugi nemški družbi. A ta opomin je tudi izdal, kajti planilo so nekateri na sedečega uradnika ter ga začeli klofutati. Niso li krasne razmere pri nas v Avstriji?!

Obolel na očeh je znani mladinski pisatelj, nadučitelj Janko Leban ter bil sprejet v ljubljansko deželno bolnišnico.

Družba sv. Mohorja. — Dne 24. septembra smo začeli razpošiljati letošnje družbene knjige in prizadevali si bomo, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bomo zaboje s knjigami po tej-le vrsti:

Škofije: 1. Krška, 2. Amerika in Afrika, 3. Razni kraji, 4. Lavanška, 5. Ljubljanska, 6. Tržaška, 7. Goriška.

Genjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo naj takoj, ko dobijo „aviso“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki provzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamezni udje.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora. O d b o r.

Lepa narodna slavnost na Koroškem. — V nedeljo so blagoslovili v Dobrovasi na Koroškem lep „Narodni Dom“. Pri ti priliki se je zbralo polno ljudstva, kar je dokazovalo, da koroški Slovenci še nočejo umreti.

Sodne razmere na Koroškem. — Ta le slučaj, ki se je dogodil dne 29. septembra na sodišču v Rožku na Koroškem, dokazuje dovelj jasno, da bi morala Avstrija poprej urediti svoje razmere doma, nego pa se jih loti urejevati na Turškem. Dr. Brejce uležil je kot zastopnik 14 slovenskih posestnikov v neki pravni zadevi tožbo proti nekemu drugemu posestniku, ki je bil tudi Slovenec. Tožba je bila slovenska, in slovenski je bil tudi nalog za sodno obravnavo. Ko je prišlo pa do obravnave, zahteval je sodnik, da se mora obravnava vršiti v nemščini jeziku, ker ne razume on slovenščine. Dr. Brejce pa je temu ugovarjal ter je vkljub vsem sodnikovim pretnjam govoril le slovenski. Zastopnik nasprotnih stranke, hud Nemec, napadal je dr. Brejca ter mu očital, da hoče zanesti v sodno dvorano politiko. Zahteval je od sodnika, naj dr. Brejca kontumacira. Sodnik je nekaj časa pomišljal, ali naj bi ustregel zahtevi nemškega odvetnika. Konečno pa je sprevidel, da to vendarle ne gre. Poklical je nekega pisarja, ki naj bi bil za tolmača, ali pisar je to ponudbo odklonil, ker je umel slovenščino v isti meri kakor sodnik. Sodnik je nato poklical sodnega kancelista, ki je imel zapisano v svoji kvalifikaciji, da je zmožen tudi slovenščine; ali tudi ta je rekel, da je zmožen le „stare slovenščine“, „novega jezika“ pa, katerega govori dr. Brejce, da ne umeje. Poleg tega pa je tudi dr. Brejce protestiral proti temu, da bi se uporabljali taki tolmači, ki niso zapri-seženi v ta namen. Konečno je sodnik obravnavo preložil, češ, da bode poskrbel pri novi obravnavi za zapri-seženega tolmača, in to na stroške dr. Brejca, ali oziroma njegovih zastopancev. Vse to se je godilo pa v okraju, v katerem prebivajo skoro izključno le Slovenci. Ali niso to turške razmere?

Štrajk premogarjev. — V Trbovljah štrajkajo vsi premogarji. Število štrajkujočih znaša 2247.

Uvrščenje novincev. — Dunajski uradni list je priobčil v torek zakon od 28. septembra, ki se tiče uvrščenja novincev za leto 1903. Ta zakon obstoji iz dveh paragrafov in se glasi tako-le: § 1. Vlada je pooblaščen, da od kontingenta novincev vojske in vojne mornarice, katerih nabor je bil dovoljen z zakonom od 26. februarja 1903. drž. zak. št. 53, uvrstiti število 59024. Dovoljenje za uvrščenje povečanega števila novincev za vojsko je pridržano zakonodaji. — § 2. Izvršenje tega zakona, ki stopi takoj v veljavo, je poverjeno mojemu ministru za deželno brambo, ki se ima v ta namen

Pobegli vojaki. — V zadnjih dneh se je mnogo pisalo o tem, da je od ogrskih polkov pobegnilo več vojakov, da bi se s tem odtegnili nadaljnjemu službovanju. „Pesti Naplo“ je priobčil celo imena 12 vojakov, ki so desertirali od 65. pešpolka. Pa tudi ta vest se uradno odločno zanikuje. Neki uradni ogrski list zatrjuje namreč, da so omenjeni vojaki, katere navaja zgoraj omenjeni listi, rezervisti, ter da so se izselili v Ameriko.

Opomin izseljencem. — Vlada „Zjedinjenih držav“ je izdala nov zakon, ki urejuje in znatno omejuje izseljevanje v Ameriko. Pred vsem mora po novem zakonu vsaki izseljenec, takoj ko je stopil na ameriška tla, plačati dva dolarja osebne davka. Idijotom, siromakom, prosjakom, bolehnim, onim, ki žive v mnogoženstvu, ki so sodno kaznovani in anarhistom, je vseljevanje sploh zabranjeno. Vsi tisti, ki vabijo ljudi v Ameriko, ali jim obečajo delo, se kaznujejo z globo 5000 dolarjev. To naj si zapomnijo posebno tisti, ki prodajajo doma svoja posestva in se napotijo v Ameriko, ne da bi mogli izpolniti vse pogoje, ki so omenjeni v omenjenem zakonu. V svarilo naj jim bo veliko število izseljencev iz Avstro-Ogrske, ki so se v zadnjem času vrnili domov, ker jih je ameriška vlada zavrnila.

Kanal med Donavo in Reko. — Pred nekoliko leti je sprožil nekdo misel, da bi se zgradil kanal med Donavo in Trstom. Pred par tedni pa se je vršil v Mannheimu kongres železničarjev, na katerem je sprožil neki Edvard Kristinković misel, naj bi se najprej napravil kanal med Karlovcem in Reko, torej med Savo in Jadranskim morjem, ki bi se potem nadaljeval do Donave. Ni izključena seveda v daljši bodočnosti možnost, da bi se Jadransko morje s kakim kanalom ne združilo z Donavo. Vprašanje nastane le, kdo bo pri tem tekmovanju zmagal, ali Trst ali Reka?

Falb umrl. — Po svojih vremenskih proročevanjih znani profesor Rudolf Falb je umrl minoli torek v Schönebergu.

Kak bo mesec oktober? — Stoletni koledar pravi, da bo od 7. do 9. oktobra nestalno motno vreme, od 10. do 13. nestalno, od 14. do 16. prijetno, 17. bo mrz, istotako 18. Od 19. do 21. okt. bo lepo in toplo.

S „fajfo“ v smrt. — Hudomušnost samomorilcev je velika. Z mostu cesarja Franc Jožefa na Dunaju je skočil pred dnevi okrog 35 let star mož ter zginit v valovih. Pred samomorom je še prosil finančnega paznika, ki straži pri mostu, za ogenj ter si našel „fajfo“. Potegnil parkrat krepko, se zavilhtel čez mostno ograjo in s „fajfo“ v ustih skočil v Donavo.

Čudna dogodbica. — Ta-le dogodbica prihaja iz Poljskega: Zadnje jesen je neki poljski plemenitaš ujel štokljo in privezal na njen vrat ploščico z naslednjim napisom: „Haec ciconia ex Polonia“. (Ta štoklja je s Poljskega.) To spomlad so ujeli isto štokljo v istega plemenitaša parku. Okoli vratu je bila ploščica in povezek. V povezku je pa bilo več drazih kamenov velike vrednosti, in na ploščici je bilo nadalje napisano: „India cum donis remittit Polonis“. (Indija z darovi nazaj pošilja Poljakom.)

Risanje v ljudski šoli. — Pod tem naslovom izda gosp. I. S. Marin, c. kr. vadniški učitelj v Mariboru, kmalu novo knjigo, ki je sestavljena po naj-novejših načelih pametnega ljudskošolskega risarstva.

Vojne ladije. — Angleška ima 674 vojnih ladij, Francozka 546, Rusija 370, Italija 273, Nemčija 257, Avstrija 117, Šved -Norveška 116, Holandska 104, Turčija 98, Španija 53, Grška 50, Dansko 44, Portugalsko 36.

Deževalo prepelice. — Nad mestom Vel. Bacserek se je te dni utrgal oblak. Ljudje v hišah so slišali, da je med silnim dežjem neprestano težko kapalo na strehe. Po dežju so bile ulice skoraj pokrite s prepelicami. Močni dež je trumo prepelice, ki so se vračale na jug, zalotil ter jih zmočil, da niso mogle več leteti, temuž so popadale z visočine ter se pobile. Revnejši ljudje so ta „božji blagoslov“ nabirali v koše, da si preskrbe pečenko.

Belgijec samo pije. — Baron du Sart, guverner hennegavske provincije na Belgijskem, piše, da ni nikjer na svetu, prebivalstvo v toliki meri vdano pijači, kakor po nekaterih belgijskih okrajih. Belgičan pije neprenehoma: zjutraj, da si pridobi poguma za dnevne skrbi in napore, dopoldne, da bi mu teknilo kosilo, opoldne, da bi bolje prebavljaj, zvečer da bi bolje spal, pred delom, da bi mu pijača podvojila moči in po delu, da bi se oškodoval za to, da med delom ni mogel piti. Belgijec pije največ v soboto, sobota je namreč dan izplačila, potem v nedeljo in ponedeljek. Pije poleti da bi se ohladil, no zimi pa da bi se

tudi zdravnik roti, naj ga žena pri Bogu in vseh svetnikih prosi, naj neha s pijačo, on pije dalje. Pri krstih, pri porokah, pri pogrebih, pri vsakem dejanju in nehanju Belgičan pije. V hennegavski provinciji pride na vsakih 25 ljudi že 1 gostilna, v teinskem okraju pa celo že na 5 prebivalcev, ako se odštejejo ženske in otroci.

Kralj Menelik je zdrav. — Pred nekaj dnevi so prinesli listi vest, da je kralj Menelik nevarno obolel in da težko ozdravi. Po današnjih poročilih pa je bila ta vest izmišljena, kajti kralj Menelik ni bil prav nič bolan, in je njegovo zdravje izvrstno.

Največja kuhinja na svetu. — Pariški bazar Bon Marchè se odlikuje v tem, da ima največjo kuhinjo na svetu. Ta trgovska hiša preskrbljuje hrano za vse svoje uslužbence in teh ima do 4000. Naravno je, da se mora za tako množino tudi neobičajna množina li napravljati, in v to svrhu služijo veliki aparati in razne priprave za brzo kuhanje. Najmanjši lonci obsega 75 litrov, največji 375 litrov. Za zajutrak se potrosi nič manj nego 7.800 jajc in do 750 litrov kave. Pri kuhanju je do 60 kuharjev in okoli 100 pomagačev.

Pozor! — Opozarjamo slavno občinstvo na oglas „Mestne lekarne“ v Zagrebu, Markov trg številka 40, v kojem priporoča „kapljice sv. Marka“, ki izbornu delujejo pri raznih boleznih.

Gospodnje, pozor! — Velika priljubljenost Kathreinerjeve Kneippove sladne kave, ki se je že leta in leta izborno obnesla povsod, provzročuje vedno nove, manj vredne posnemke. Da se jih obranite in izognete škodi, zahtevajte le „pristno“ Kathreinerjevo kavo in si pri nakupovanju natanko oglejte vsak zavoj, ali sta na njem slika župnika Kneippa kot varstvena znamka in ime Kathreiner.

Wilhelmov zeljšeni sok je vže dolgo let priljubljen sok proti kašlju. Eno steklenico po K 250, poštni zavoj s 6 steklenicami za K 10— pošilja franko na vse avstro-ogerske poštne postaje Franc Wilhelm, lekarnar, c. kr. dvorni zalagatelj v Neunkirchen (Spodnje Avstrijsko). V znak pristnosti je odtisnjen na vsakem zavijku grb trga Neunkirchen (devet cerkva). Prodaja se v vseh lekarnah. Kjer se ne dobi, se pa direktno dpošlje.

Zahvala.

Vsem častitim prijateljem in znancem, ki so povodom dolge in težke bolezni našega iskreno ljubljene sina oziroma brata

Rado Valenčič-a,

sočutjem in tolažbo olajševali bridko bol in trpljenje ter so nam bili o njegovi prerani smrti z izrazi sočutja na veliko uteho, izrekamo našo najtoplejšo zahvalo. Zahvaljujemo se prav pristrčno za darovane vence in za spremstvo pokojnega k zadnjemu počitku, ter za vsako nam izkazano naklonjenost.

Zahujoča obitelj:

Valenčič.

Gorica, 1. oktobra 1903.

Naznanilo.

Fotograf Jerkič iz Gorice bo — v slučaju lepega vremena — obšel v prihodnjem tednu Tolmin, Podmelec, Grahovo in Podbrdo, ter se ustavil v vsakem kraju samo en dan, ter sprejemal naročila na vsa v fotografsko stroko spadajoča dela.

Naznanilo preselitve.

Zdravnik

dr. Rudolf Thoma

naznanja slav. občinstvu, da se je preselil s 1. oktobrom v Corso Giuseppe Verdi hiš. št. 30, I. nadstropje, in ordinuje od 10.—11. predp. in 3.—4. pop.